

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๘

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพุธที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๔ ถึง ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

ครั้งที่ ๓๘/๒๕๗๖ (สามัญ)

๑. วัมรของรายงานการประชุมครั้งที่ ๓๓-๓๒/
๒๕๗๖ (สามัญ) ๓๐๕๘
๒. นายสนิทธาออกจากการเป็นกรรมวิธีการ
แต่การเดือกตั้งกรรมวิธีการแทน ๓๐๕๘-๓
๓. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการก่อ
สร้างในเขตต์เพลิงไหม้ ที่ตำบลระหว่างถนน
มิตรพันธ์กับถนนสันติภาพ พ.ศ. ๒๕๗๖ ๓๐๕๘-๓
๔. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้าแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๗๖ ๓๐๗๔-๓๐
๕. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแพทย์แก้
ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๗๖ ๓๐๗๘-๓๐
๖. พิจารณาญัตติของนายกิมทะนวันคพาณิชย
เรื่องขอให้สภา ฯ กำหนดคณัมัยประชุม ๓๐๘๒-๓๓
๗. ญัตติของนายกิมเส็ง สิ้นซุ่ก เรื่องรัฐบาต
ควรจะมีสัญญาไว้กับเจ้าของ โรงงานอุตสาหกรรม
กรรม ๓๓๓๘-๓๓
๘. ญัตติของหลวงวรมนิตปรีชาเรื่องญัตติที่เสนอ
สภาแล้วเมื่อสภาได้วินิจฉัยอย่างไรขอให้สั่ง
กรรมวิธีการร่างเป็นพระราชบัญญัติขึ้น ๓๓๒๓-๓๓๒๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๘/๒๕๗๖ (สามัญ) สมัยที่ ๒
วันพุธที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

สมาชิกมาประชุม ๓๓๖ ท่าน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าว ว่า รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๓ และ ๑๒/๒๕๗๖ ไม่ได้นำเข้าระเบียบวาระประชุม แต่จะได้เสนอมาตั้งแต่เมื่อการประชุมครั้งก่อนแล้ว เข้าใจว่าสมาชิกคงจะได้อ่านแล้ว ถ้าหากว่าไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะได้ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๒ ครั้งนี้แล้ว ก่อนที่จะดำเนินการตามระเบียบวาระ.....

ร.ต.ถิต รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว ว่า ข้าพเจ้ามีกระทู้ตั้งข้อสงสัยจะเรียนถามรัฐบาลว่า.....

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าว ว่า กระทู้ถามเอาไว้ที่หลัง และกล่าว ว่า มีกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมของสภา ฯ ตามข้อ ๑ นาย เพราะเหตุว่าไม่สามารรถจะมาทำได้เต็มที่ คือ นายฉันทเจริญรัฐ เพราะฉะนั้น ขอให้ที่ประชุมชอมเสียก่อน

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวหา เพื่อดูคดีเกี่ยวกับการงานในหน้าที่
ที่กรมวิชาการนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอ นายมบุญ บริสุทธิ์ เพราะเป็นผู้
ที่มีเวลาและจะทำงานในหน้าที่นี้ได้

นายมงคล รัตนวิจิตร รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอนามผู้
อื่นและไม่มีผู้ใดคัดค้านจะได้ถือว่าชื่อนายมบุญ บริสุทธิ์ แทน
นายสนิท แล้วต่อไปจะได้ดำเนินการพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองก่อสร้างในเขตค้เพลิงไหม้ ที่คาบระหว่าง ถนนมิตรภาพพื้นที่กับถนน
สันติภาพ จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๖

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า
กระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้ข้าพเจ้าไป เกี่ยวกับการชดเชยบุคคล
ซึ่งจะต้องเสียชีวิตไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการต้อง ซึ่งจะต้องนำขณ
วิญญูมา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ดองว่ามา

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่า
เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับข่าวว่า ที่จังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นจังหวัดที่ข้าพเจ้า
เป็นผู้แทนราษฎร ได้เกิดอากาศผิดปกติในระหว่าง ๖-๗ วัน ที่ต้อง
มาแล้ว แต่ก็ได้เกิดเป็นไข้หวัดใหญ่ขึ้นอย่างรุนแรง ข้าพเจ้าจึงได้
โทรเลขด่วน ถามไปยังข้าหลวงประจำจังหวัดว่า ในการที่เกิดไข้หวัด

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่าจะรับผิดชอบโดยด่วน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะรีบดำเนินการโดยด่วน ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่อ่านเมื่อก่อนต่อไป

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่าจะรีบดำเนินการโดยด่วน ก่อสร้างในเขตต์เพลิงใหม่ ระหว่างถนนมิตรพันธ์กับถนนสันติภาพ ในจังหวัดพระนคร คือเขตต์ที่ไฟใหม่ ที่วงเวียน ๒๒ กรกฎาคม ในการออกพระราชบัญญัติเช่นนี้เพราะเหตุว่าเรายังไม่มีพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างโดยทั่วๆ ไป เพราะฉะนั้น เมื่อเกิดเพลิงไหม้บ้านเรา เช่นนี้แล้ว ก็เป็นความจำเป็นที่จะต้องดูแลการก่อสร้าง ด้วยความมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้ก็จะป้องกันและระวังข้อบกพร่อง คือแปลว่าต้องเว้นระยะทางเข้าทางออกให้ทุกด้าน ที่พยายามที่สุดที่จะให้ปลูกสร้างเฉพาะที่ที่ไม่คิดเชื้อเพลิง และมั่นคงแข็งแรง คือว่าเจ้าพนักงานกรมโยธาเทศบาลจะได้ดูแลผังรายการก่อสร้างมั่นคงแข็งแรง พอหรือยัง และอีกอย่างหนึ่งเพื่อประโยชน์แห่งอนามัย ความมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ ๓ ประการเท่านั้น ที่ทำเช่นนี้เพื่อจะให้ผู้ก่อสร้างส่งแผนผังมาตรวจดู เมื่อตรวจดูพอใจแล้ว ก็อนุญาตได้ เพราะฉะนั้น ข้อความที่ได้มีในพระราชบัญญัตินี้เป็นระเบียบ ที่ได้ออกมาแล้วเป็นเวลายาวนาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อสมาชิกได้พิจารณาข้อความจำเป็นในเรื่องนี้แล้วก็ควรอนุญาตให้ผ่านพ้นไปได้ ขอให้รีบรัดทำการไว้พิจารณาต่อไป

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี กล่าววา
ก่อนที่จะรับหลักการ อยากจะถามรัฐบาลสักนิดหน่อยว่า คือว่า
เหตุการณ์เกี่ยวกับไฟไหม้อะไรเหล่านี้ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน
ต่างๆ ดังที่ได้เคยเห็นมาแล้ว เรื่องกรมโยธาเทศบาลได้จัดการ
ไปแล้วอย่างไร เมื่อเจ้าของที่ดินได้รับความไม่สะดวกหรือได้รับความ
เดือดร้อนอันเนื่องด้วยการกระทำของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการตามมาตรา ๘
และ มาตรา ๑๒ บ้างหรือไม่ ถ้ามี ทางกรมได้จัดการไปแล้วเพียงใด
อีกข้อหนึ่ง เจ้าหน้าที่ได้ยกเลิกสัมฤทธิภาพความทุกข์ยากและ เดือดร้อน
ของราษฎรเจ้าของที่ดินทรัพย์สินบ้างหรือไม่ และได้เคยอนุเคราะห์
ให้ความสะดวกบ้างหรือไม่

พระยามานวราชเสวี กล่าววา ที่มัสยิดกลางนั้น ข้าพเจ้า
ขอเรียนต่อที่ประชุมให้ทราบวา ในกรณีที่ออกพระราชบัญญัตินั้นก็ได้
มีความกวดขันอย่างประเทศอินเดีย เช่นที่สิงคโปร์ บัง ถ้าแม้จะปลูก
สร้างในเขตต์เพลิงไหม้ ก็ต้องปลูกคึก แต่ด้วยความทุกข์ยากของ
ราษฎร เราจึงไม่ต้องปลูกคึก เป็นไม้ก็ได้ แต่ต้องคุมไฟได้พอสมควร
แต่ความทุกข์ยากของราษฎรที่ถูกไฟไหม้เป็นการจำเป็นอยู่เอง ที่เขาจะ
ได้รับความทุกข์ยาก เพราะเหตุว่า เขาได้รับความอันตรายเนื่องในการ
เพลิงไหม้ แต่ที่เขาจะขออนุญาตสร้างอย่างที่เขาคเคยมาแล้ว ก็เป็นการ
จำเป็นที่จะอนุญาตไม่ได้ เพราะเพื่อป้องกันประโยชน์ส่วนใหญ่นั้นคือไม่ยอม

จะให้เพลิงเกิดอีกเท่านั้น และดูตามไปใหม่ ทอนอีก เพราะฉะนั้น
 ผู้ที่จะมารับอนุญาตก็ได้รับความเดือดร้อนเสมอ ความเดือดร้อนนั้นเป็น
 ส่วนน้อย และได้พิจารณาเสมอๆ เห็นไม่เป็นการสำคัญนัก ก็ไม่มี
 ลี้ว้างมากมาย จึงได้ผ่อนผันให้ไปทุกราย แต่ที่เราให้ความพอใจ คือ
 ให้ที่ประชุมพิจารณาว่า แต่ถ้าจะมีเรื่องจากที่คงจะยอมให้ไม่ได้
 หรือว่าขัดตรงที่คงไม่ได้ เพราะบ้านเมืองเราเจริญรุ่งเรืองขึ้นแล้ว
 ทดถามว่าเจ้าหน้าที่ได้ระงับรักษาไม่ให้เขาเดือดร้อน ข้อนี้อะไรอย่างที่สุด
 คือว่าถ้าเจ้าพนักงานกรมโยธาเทศบาล รายงานที่ขอขึ้นมาไม่พอใจ ก็ขอ
 ร้องกันเพื่อทำไม่ให้อำนาจ แต่ที่ผ่อนผันไปแล้วนั้นก็ไม่ได้รับความร้อง
 เรี่ยนมาจนเกินไป

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มนี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าววา
 การกำหนดเวลาตามมาตรา ๘ มีไว้ ๖๐ วันเช่นนี้ ราษฎรมักร้อง
 บ้างหรือเปล่า จำแนกนานเกินไป ตามมาตรา ๘

พระยามานวราชเสวี กล่าววา ถ้าจะให้กำหนดเร็วกว่าที่กำหนด
 ไม่ได้ เพราะเหตุว่าการงานมันมาก การกำหนด ๖๐ วันก็อนุโลม
 ตามกฎหมายต่างประเทศมาแล้ว ที่ได้รับความร้องเรี่ยนมาบ้างก็มี
 ไม่ใช่ไม่มี แต่ก็ไม่มากเกินไป พอที่จะผ่อนผันตามไปได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา เมื่อไม่มีท่านผู้ใดสนใจ
 ในเรื่องนี้อีก ข้าพเจ้าจะได้ขอให้ประชุมลงมติรับหลักการแห่งพระราช

บัญญัติ^๕ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติ^๕นี้ไว้
พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

ที่ประชุมรับรองพร้อมเพรียงกัน

หตวงวิจิตรวาทการ กล่าว^๕ว่า ถ้าไม่มีเหตุผลพิเศษอย่างไร
เกี่ยวกับการประชุม ข้าพเจ้าอยากขอเสนอให้พิจารณาเรื่อง^๕นี้เสีย
รวดเดียว เพราะเหตุว่ากฎหมาย^๕นี้ก็เป็นกฎหมายที่ออกมาแล้ว
ในครั้งแต่ก่อน ๆ ร่างพระราชบัญญัติก็เหมือนอย่างที่ผ่านมา เป็นแต่
เปลี่ยนความ^๕เป็นกรมโยธาเทศบาลเท่านั้น ในเรื่อง^๕นี้ต้องมีผู้รับรอง
ถึง ๒ ใน ๓

ที่ประชุมยื่น^๕รับรองครบถ้วนตามจำนวน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว^๕ว่า เช่นนั้นเดชาธิการสภาฯ
อ่านเรียงมาตรา

เดชาธิการสภาฯ อ่าน พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างใน
เขตต์เพลิงไหม้ ในระหว่างถนนมิตรพันธ์ กับถนนสันติภาพ จังหวัด
พระนคร พุทธศักราช ๒๔๗๖

พ.ท. พระอุดมโยธาธิบุตร กล่าว^๕ว่า พระราชบัญญัติ^๕นี้ทางสภาฯ
ได้เคยวินิจฉัยข้อความตลอดจนกระทั่งวรรคตอนและได้เกดาดำนวนมา
หลายหนแล้ว ถ้าหากว่าข้อความที่ได้เสนอใหม่ไม่ทำให้ผิดเพี้ยนแล้ว
ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า คัดบทรัดความอ่าน นี้ก็ว่าทำเดดให้เร็วเข้า

ถ้าหากว่ามีข้อความอันใดผิดจากครั้งก่อนแล้ว ก็กล่าวเฉพาะข้อความนั้น
เพื่อทำให้เวลาเร็วเข้า

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหาว่า หมายความว่า หมายความว่า มาตรา ๓
ใครจะแก้ไขบ้าง ถ้าไม่มีใครแก้ไขขอให้อ่านไปเช่นนั้นหรือ

พ.ท. พระอุดมโยธาธิยศ กล่าวหาว่า ไม่อ่านทีเดียว เพราะข้อ
ความเหมือนกัน ไม่ควรต้องอ่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหาว่า ตามข้อบังคับให้อ่านเรียง
ตามมาตรา แต่ถ้าที่ประชุมจะรับก็ได้ ต้องรับอนุญัตติที่ประชุม
เสียก่อน

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหาว่า ข้าพเจ้า
เห็นว่าควรอ่าน เพราะว่าพระราชบัญญัติฉบับบางที่คัดหนังสือ.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหาว่า พอแล้ว เมื่อมีผู้คัดค้าน
ให้อ่านต่อไป.

ขุนวรดิษฐ์ตรุณเวชย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวหาว่า
ตามมาตรา ๘ นี้ ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่า จะให้เร็วกว่า ๒๐ วัน
ได้หรือไม่

พระยามานวราชเสวี กล่าวหาว่า ก็ได้พยายามจะให้เร็วกว่า ๒๐ วัน
เสมอ แต่ว่าบัญญัติไว้ก็เพื่อจะให้เจ้าพนักงานผ่อนผันได้บ้าง ถ้าเร่งนัก
ก็จะไม่ทันเวลา แต่อย่างไรก็ต้องพยายามให้ไม่ถึง ๒๐ วันเสมอ

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าววา
ข้าพเจ้าก็คิดเหมือนกัน การที่เจ้าพนักงานทำก็คงทำให้ด้วยความพยายาม
แต่ว่าคงจะมีทางใดที่จะทำให้เร็วกว่านั้นหรือไม่ เพราะเหตุว่าการก่อสร้าง
หรือปลูกสร้างลงไปนั้น บางทีก็กระทำเพื่อเห็นประโยชน์ เช่นกับว่า
กระทำเพื่อการค้า หรือกระทำเพื่อให้เขาเช่า เพราะฉะนั้นทางรัฐบาล
จัดการให้เร็วได้เท่าไร แลวก็ยังมีประโยชน์ ให้เกิดแก่ผู้เป็นเจ้าของเท่านั้น
ถ้ารัฐบาลจะมีต้องจัดการเท่าที่เห็นมาแล้วได้หรือไม่

พระยามานวราชเสวี กล่าววา ที่เจ้าหน้าที่ได้ไว้ ๖๐ วัน คือ
ถ้าเขียนแปดวัน ไม่ถูกต้อง ไม่ทราบว่าจะวาง หักดวงเกณฑ์อย่างไร
นอกจากจะต้องเจรจาแก่กัน และถ้าแปดวันถูกต้องภายในเวลา ไม่
ก็ชั่วโมง ก็ให้ ได้ ถ้าจะให้ผ่อนผันแคบกว่านั้น ก็เกรงว่าจะลำบากแก่
เจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตามก็พยายามเร่งรัดให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าววา
ถ้าเช่นนั้นก็แล้วไป

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าววา
ขอแปรญัตติมาตรา ๓๓ คือมีความว่า ไม่ควรจะให้ผู้ที่ต้องปลูก
สร้างขึ้นใหม่ต้องเสียเงินเสียทองของอีกเคย คือตามคำวาถ้าผู้เช่าหรือผู้ที่
ยื่นแผนผังได้รับคำสั่งจากเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาต มีสิทธิที่จะอุทธรณ์
ภายหลังต่อเจ้าหน้าที่ชั้นสูงกว่านี้ได้ ภายในเวลาอันสมควร นี้ถึงแม้ว่า

กฎหมายเดิมจะมีมาอย่างไรก็ตาม เห็นควรให้มีเสรีภาพ ไม่ควรให้
พวกผู้ที่ได้รับอันตราย ต้องเสียเงินอีกควรให้ผู้ชนได้รับเสรีภาพอย่าง
เต็มที่

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ค่าธรรมเนียมมันเป็นอย่างหนึ่ง
ซึ่งจะต้องมีได้เมื่อเจ้าพนักงานทำอะไรให้แก่ราษฎร ถ้าจะไม่เอาค่า
ธรรมเนียมเลย ประชาชนพลเมืองจะเขียนแปลตงๆมาให้เจ้าพนักงาน
ดูเป็นของสนุก ถ้าแม้ว่าเจ้าหน้าที่จะไม่รับ ถ้าจะให้ ประชาชนพลเมือง
ยื่นเรื่องราวตั้งขึ้นไปก็ระเบียบอยู่แล้ว ถ้าไม่รับ ก็ร้องเรียนมาทาง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงได้ หรือกรมโยธาเทศบาลตามเดิมก็ได้ ข้าพเจ้า
เห็นว่าไม่ควรจะแก้ ควรจะคงไว้ อย่างเดิม เพื่อไม่ให้มาต่อเจ้าพนักงาน
เดิน แต่เงินทองที่เสียเป็นค่าธรรมเนียมก็เพียงเล็กน้อย ขอให้คงไว้
ตามเดิม

นายเตียง ไชยภาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
โดยเพราะที่ว่าเพื่อกันไม่ให้ คนที่จะยื่นแผนผังทำเป็นเดิน ข้าพเจ้าเห็นว่า
น่าจะไม่มีเหตุผลเป็นเช่นนั้นเพราะเหตุว่าเรา รู้กันว่า ที่ดินนั้นจำกัดไม่มี
อะไรยิ่งไปกว่านี้ การที่จะสร้างอาคารจะคงใจสร้างบ้านหรือปลูกตึกเคห
สถานก็ได้ ถ้าหากว่ามีข้อความหมายเช่นนั้นจริง ก็ควรให้มีค่าจำกัดให้เสีย
ค่าธรรมเนียมคงที่เท่าใดในมาตรา ๓๓ นี้เพียงแต่ว่า เพราะผู้ที่ยื่น
แผนผังทุกคนซึ่งเห็นว่าเป็นการสมควร จะเป็นการถ่วงเวลาเกินไป ถ้าดู
ตามมาตรา ๓๓ นั้น คนถูกเผาบ้านใครรับความเดือดร้อนอย่างมากแล้ว นั้น

ถ้าตั้งใจจะทำบ้านใหม่ ก็จะต้องเสียเงินชน้อกเงินหนักไม่ใช่เงินของใคร
ถึงจะไปเขา ก็ต้องไปเขากับคนที่สร้างบ้าน พวกเหล่าคุณไฟเผาก็
พอแล้ว

ขุนพิเคราะห์คดี นายบุญมาเดวีรัฐศรี นายบุญศิริ เทพาคำ วัชรอง
ท้าวการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า จะแก้หรืออย่างไรให้
เด่นออกมา

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่่า
ขอให้เพิ่มความค่อไปนี้ จากวรรค ๓ คือว่่า “เว้นไว้แต่ผู้ทขนขอ
อนุญาตแผนผังเป็นบุคคลซึ่งได้ รับความเสียหายในคราวเพลิงไหม้คราวนี้”

ท้าวการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า มีดมาชิกขอแปรญัตติใน
มาตรา ๓๓ เพิ่มขึ้นค่อท้ายวรรคที่ ๓ ว่่า “เว้นไว้แต่ผู้ทขนขออนุญาต
แผนผังเป็นบุคคลที่ได้ความเสียหายในคราวเพลิงไหม้ในคราวนี้” ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรจะเพิ่มความค่อตามท่่าวนค่อท้ายมาตรา ๓๓

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่่า เว้นไว้แต่
ผู้ทฤุคไฟนั้นไม่ให้เก็บ หรือจะเก็บ

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่่า
ถ้าจะอ่านตามมาตรา ๓๓ ค่อท้ายวรรคที่ ๓ มีว่่า “เว้นไว้แต่ผู้ทขนขอ
อนุญาตแผนผังเป็นบุคคลที่ได้ รับความเสียหายในคราวเพลิงไหม้คราวนี้”

กฎหมายว่าคนทุกคนที่ชนแผนผังไปนต้องเสียค่าธรรมเนียมตามข้างท้ายนี้
แต่ทักแก่คือไม่ให้ ผู้ที่ถูกเพลิงไหม้ เสียด้วย

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่ ข้าพเจ้า
ขอแปรว่าไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ ค่าธรรมเนียม แม้จะเป็นของ
เด็กน้อยในถิ่นกักขอให้ ที่ประชุมพิจารณาโดยทั่วไป พระราชบัญญัติ
ทุกอย่างที่ไปขอให้เจ้าพนักงานทำ ต้องเสียค่าธรรมเนียมทั้งนั้นถ้ายกเว้น
ในเรื่องนี้ พระราชบัญญัติข้อนี้ก็ต้องยกเว้นไปทั้งสิ้น อีกประการหนึ่งจะ
ให้อินนิเฒ่าตรวจแปลงเพื่อขังความมั่นคง ความอนามัย ความปลอดภัย
เสียด้วยซ้ำ เมื่อเรามีความชำนาญ การที่จะเสียค่าธรรมเนียมเพียง
เด็กน้อย ถ้าจะคิดค่าจ้างที่เขามาตรวจให้แล้ว รัฐบาลก็ขาดทุนทุกอย่าง
แต่นั้นเป็นเหตุเริ่มต้น รัฐบาลยอมขาดทุนไปก่อน ที่สมาชิกบอกว่า
ควรจะให้เงินผู้ที่ถูกเพลิงไหม้ แท้จริงก็นั่งอยู่แล้ว แต่ว่าจะทำอย่างไรได้
ถึงแม้ว่าจะถูกเพลิงไหม้เป็นอันตราขายไปก็ดี แต่จะในการต่อไปภายหน้า
จำเป็นจะต้องควบคุมสิ่งปลูกสร้าง ประเทศอื่น ๆ ตามบ้านที่ถูกเพลิงไหม้
ถ้าสร้างใหม่เขาก็บังคับให้ ปลูกตึก และต้องเสียค่าธรรมเนียมมากกว่า
การเสียค่าธรรมเนียมเพียงเท่านั้น ก็เป็นการผ่อนผันอยู่แล้ว ขอให้ที่
ประชุมวินิจฉัยว่า จะควรแก้ไขหรือประการใด เมื่อถ้าไม่ควรแก้แล้ว
ก็ขอให้กลับไปตามร่างเดิม

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวถึง
ในข้อที่ว่า การที่จะต้องเสียค่าจ้างเจ้าพนักงานตรวจคนเข้าเมือง เห็นว่า
เจ้าพนักงานพวกนั้นก็เป็นการของรัฐบาลได้รับเงินเดือนอยู่แล้ว
หรือจะทำประการใด เจ้าเขาก็ไม่ค่อยทราบนัก ถ้ารัฐบาลจะมีความเมตตา
กรุณาแก่ผู้ที่ถูกเพลิงไหม้ ยอมยกเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียม ก็นับว่าเป็น
ของดีทีเดียว

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวถึง ฝ่ายรัฐบาลขอแปรญัตติ
ให้ที่ประชุมลงมติว่าควรจะแก้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะแก้ โปรด
ยกมือขึ้น

ที่ประชุมลงมติว่าไม่ควรแก้ พร้อมเพรียงกัน

เดชะอิกรรต์สภาผู้แทนราษฎร อ่านมาตรา ๒๒

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวถึง
ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ คือเขาคำ “จงใจ” เดิมหลังจากคำว่า “ผู้ใด”
ในมาตรา ๑๒ บรรทัดที่ ๑ ว่า “ผู้ใดจงใจก่อสร้าง” เพราะตาม
มาตราจะเป็นแห่งหรืออาชญากรรมก็ตาม จะทำให้เกิดความกำกวมขึ้น
เพราะเหตุว่าการที่แผนผังผิด จะไม่ให้มีปัญหาเลย จึงให้มีคำว่า “จงใจ”

พระยามานวราชเสวี กล่าวถึง การสร้างบ้านคนจนคนหัดจะ
สร้างไม่ได้ และตะเมอสร้างไม่ได้ ก็ต้องมีความจงใจ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรแก้

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าว ว่า พอใจหรือยัง

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว ว่า ยังไม่พอใจสำหรับข้อนี้ เพราะบ่งไว้เช่นนั้น จะให้ผู้สร้างมีผิด โดยเหตุที่ถ้าจะสร้างให้ผิดไปจากแปลนเพียงครึ่งเปอร์เซ็นต์ของส่วนหนึ่ง ก็อาจเป็นผิดได้ ตามมาตราควรจะมีข้อยกเว้นไว้บ้าง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าว ว่า ไม่มีผู้รับรองเป็นอันตกไป

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว ว่า มีผู้รับรองหรือไม่

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ กล่าว ว่า ตามมาตรา ๑๒๓ หมายความว่า ผู้ขอรายงานขอสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต กัดและซึ่งกรมโยธาเทศบาลอนุญาต กัด หรือมีเงื่อนไขของกรมโยธาเทศบาล กัด ถ้าไม่ปฏิบัติตามแผนผังของกรมโยธาเทศบาล ดัชนีจะเรียกว่าผิดหรือไม่ ถ้ามาตรา กำหนดที่จะสร้างเป็นตึก ๕-๖ ชั้น แต่สามารถสร้างได้เพียง ๓ ชั้น ซึ่งไม่มีทุนพอจะสร้างได้ ส่วนทางรัฐบาลอยากสร้างให้เต็มอกัน แปลนก็วางไว้แต่ต้องการให้งามรุ่งเรือง เห็นว่าเป็นการบังคับยากที่สุดที่จะทำได้เหมือนกัน ชาวเจ้าเห็นว่า จะทำไม่ได้ ถ้าไม่มีเงินจะสร้าง ก็คงสร้างไม่ได้ ชาวเจ้าทำได้แต่เพียงเรือนฝากระดานเท่านั้นจะสร้างเป็นตึกไม่ได้ เช่นนั้นถ้าชาวเจ้ามีที่ดินอยู่ในบริเวณนั้นและจะต้อสร้าง ฉะนั้นมีสร้างไม่ได้หรือ.

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ท่านมีความเห็นจะให้แก้เป็น
อย่างไร.

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย กล่าวว่่า ข้าพเจ้า
เห็นว่า ควรแก้ว่่าผู้ท่ยนต่อกรมโยธาเทศบาล ถ้าจะสร้าง ผู้ท่ยนนั้น
ต้องยื่นตามฐานะ ถ้ามีฉะฉนก็ก่อสร้างมิได้ แต่ก็ต้องดูตามสมควร.

นายมงคล รัตนฉฉิตรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่่า บางที่ที่รัฐบาลแถลง สมาชิกที่เสนออาจจะไม่เข้าใจ ตามที่
ข้าพเจ้าเข้าใจ รัฐบาลไม่ได้ต้องการให้สร้างถ่ฉน แต่รัฐบาลต้องการ
ให้สร้างให้ถูกต้องตามอนามัยที่ควรจะเป็น ไม่ใช่จะบังคับให้สร้าง
๗ ชั้นหรือ ๘ ชั้น ตามที่เข้าใจฉน ถ้ารัฐบาลแถลงให้เข้าใจเดี่ยว
บางที่ก็จะหายสงสัย.

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่่า ความมุ่งหมายในการควบคุมมี ๓
ประการคือ ๑ เพื่อความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย ๒ เพื่อประโยชน์
อนามัย ๓ เพื่อรักษาแนวถนนให้ เป็นระเบียบ ไม่ใช่จะบังคับให้สร้าง
๗ ชั้น ๘ ชั้น เพื่อความมั่นคงแข็งแรงให้ถูกอนามัยเท่านั้นจะเอาคอนกรีต
๔ นิ้ว ๘ นิ้วก็ตามใจ แต่ถ้าหน้าต่างไม่เบ็ดเตล็ดก็ไม่ได้ อย่างเช่น โคราช
ไม่ยอมเป็นอันขาด อย่างนั้นเป็นต้น แนวถนนจะคดๆเคี้ยวๆไม่งามเราไม่เอา
จะสร้างถ่ฉนก็ไม่มี ความมุ่งหมายเฉย สำหรับในการต่อไปอาจจะมีก็ได้
เมื่อสมาชิกเข้าใจในเรื่องนี้แล้วก็จะคงถฉนได้.

ที่ประชุมเห็นพร้อมเพรียงกันให้รับพระราชบัญญัติ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา ระเบียบวาระที่ ๒ คือไป
คือพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าววา ร่างกฎหมายเพิ่มเติมฉบับนี้
มีความจำเป็นที่จะต้องออกประกาศใช้ ก็คือว่าตามพระราชบัญญัติฉบับ
เดิมหาได้กำหนดอนุญาตอุทธรณ์ไว้ให้ไม่ ทนเมื่อเจ้าหน้าที่กองทะเบียน
ไม่รับแล้ว ผู้ทนายได้ก็นำร่างไปอุทธรณ์ต่อกระทรวงก็ค้างอยู่มาก
มาย จึงได้ร่างกำหนดเวลาไว้ เวลาที่ให้ก็ไม่น้อย คือ ๓ เดือน
ก็น่าจะพอสมควร เราควรกำหนดอนุญาตอุทธรณ์หรือไม่ ถ้าจะกำหนด
อายุอนุญาตเท่าใด ซึ่ง ๓ เดือนก็พอควรแล้ว หวังว่าสมาชิกคงจะรับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา มีท่านผู้ใดที่สงสัยและจะ
ถามรัฐบาลบ้าง ถ้าไม่มีจะได้เริ่มอ่าน

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าววา
สงสัยว่าจะอยู่ในหลักกฎหมายหรืออย่างไร ถ้าหากว่ามาตรา ๓ ไม่ได้
รับผลที่จะอุทธรณ์ยังคงค้าง และจะฟ้องไปยังศาล ขอให้ปฏิบัติตามเหตุ
ผลที่กล่าวมาแล้ว

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าววา ตามพระราชบัญญัติฉบับเดิม
กำหนดไว้ว่า ถ้าผู้ใดผู้หนึ่งไม่พอใจคำสั่งนายทะเบียน ให้อุทธรณ์ไป
ยังเด็นามด้ ก็หมายความว่ารัฐมนตรี ตามลักษณะทั่วไป เมื่อเรื่องนั้นได้

กำหนดข้อใด ๆ ไม่กำหนดวิธีอุทธรณ์ไปแล้ว ผู้ที่รับความเสียหายใน
ทางที่เจ้าหน้าที่สั่งไปแล้ว ก็ต้องสั่งให้กำหนดแก้ไขใหม่ เมื่ออุทธรณ์
ไปอย่างไรแต่ก็ต้องทำไปตามนั้น พระราชบัญญัติเดิมให้อุทธรณ์ไปยัง
เจ้ากระทรวง แต่ว่ามีได้กำหนดเวลาไว้ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติ
นี้จึงได้กำหนดเวลา

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
พอใจแล้ว ที่ถามนี้เพราะเคยเห็นเจ้าหน้าที่ทำงานเอาจริงไม่ได้เท่าศาล

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมี
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้พิจารณาต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

ที่ประชุมลงมติรับรองพร้อมเพรียงกัน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เริ่มอ่านพระราชบัญญัติเรียงตาม
มาตรา

หตวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ใคร
ขอให้รอดเดี๋ยวไม่ทราบ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า แลต่อไป

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ กล่าวว่า ขอให้รอดเดี๋ยว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐบาลขอแล้ว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อ่านต่อไป

ขุนเสนาบดีผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
 ปฏิญญาแก่มาตรา ๓ บรรทัด ๓ ที่ว่า การอุทธรณ์ต่อ นายทะเบียน
 ภายในสามเดือน นับแต่วันที่ผู้จดทะเบียนได้รับหนังสือแจ้งเหตุไม่รับจด
 ทะเบียนตามมาตรา ๓๖-๓๘-๓๙ ใน พระราชบัญญัติเครื่องหมายการ
 คำนับ ท่านให้ยื่นอุทธรณ์ต่อ นายทะเบียน คำว่าให้ยื่นอุทธรณ์ต่อ นาย
 ทะเบียน ความจริงคงยื่นต่อ รัฐมนตรี กรมวัง ขอเรียนถามว่า คือถ้า
 จะให้ยื่นทาง นายทะเบียนเช่นนั้น ถ้าหากว่าให้ไปยื่นต่อ นายทะเบียน
 แล้ว ข้าพเจ้าขอให้ไปยื่นต่อ รัฐมนตรี

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าวว่า ความหนักเบาของ
 ระเบียบการ รัฐมนตรีจะไปรับหนังสืออะไร ๆ ก็ไม่เหมาะ เมื่อมีกองเวร
 รับแล้ว จะยื่นก็ต้องไปยื่นต่อ กองเวรรับ ซึ่งนับว่าเป็นการยื่นต่อ
 เจ้าหน้าที่แล้ว มีเรื่องอะไรที่จะยื่นก็ได้ แต่กับบัญญัติหน้าที่ให้เบ็ดเตล็ด
 ของนายทะเบียน ซึ่งสมาชิกหวังว่าเจ้าหน้าที่ใหญ่ ๆ คงจะไม่กัก หนังสือ
 อุทธรณ์เป็นแน่นอน ที่จะให้ยื่นต่อ รัฐมนตรีไม่ควรถ และถ้าไม่ได้ผลแล้ว
 ก็มาตั้งกระทู้ถามในสภา ฯ รัฐมนตรีจะได้ไปกระหนาบเจ้าหน้าที่ออก

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า พอใจหรือยัง

ขุนเสนาบดีผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ยังไม่พอใจ
 เพราะไม่มีคำเต็ม ว่าให้นายทะเบียนนำเสนอกับ รัฐมนตรี ถ้านายทะเบียน
 ไม่รับ นายทะเบียนก็ตั้งยกๆ อยู่ นั่นเอง จะมีผลอะไร ฉะนั้นข้าพเจ้า
 ขอให้เสนอไปจนถึงที่สุด

พระยานิติศาสตร์ไพศาล กล่าวว่ บางที่สมาชิกจะไม่รู้ไม่เข้าใจในวิธีทวกรนั้ เพราะวิชากฎหมาย เราจะให้อำนาจแก่ผู้ใดที่จะพิจารณาอุทธรณ์แดง ผู้แทนทวกรนั้จะมีอำนาจพิจารณา การทเขาสั่งให้ยทนนที่นน ผู้นนเรียกว่าปรวรณจะไปแดงคความเห็นหรือไม่ ก็ไม่ได้ ผู้พิพากษานัน ถ้าผู้จะไปยื่น ทัยนจริง ๆ ก็ยื่นต่อจำศาล แต่จำศาลจะไม่รับนนไม่ได้ ดังที่ทวกรนั้สมาชิกทวรบ

ขุนเสนาสัสดิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ วิธีของศาล จริงอยุ่มีกำหนดบัญญัติไว้ การยื่นอุทธรณ์แดงฎีกายื่นต่อศาลเดิมให้ศาลเดิมยื่นอุทธรณ์จนที่สุด นี้ไม่ได้เติมไว้ว่านำเสนอใคร ถ้าหากจำนายทะเบียนไม่รับโดยมีเหตุผล แดวก็แดงไป เราไม่พอใจแดงฎีกายื่นอก นายทะเบียนก็ตัดสินทริ ว่าให้ยกเสย ข้าพเจ้าขอแก้ว่าให้ยื่นต่อรัฐมนตรีเจ้าหน้าททาง การจะดีก็กว่

หลดวงวรนิติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ มาตรา ๓ การอุทธรณ์ ข้าพเจ้าเห็นว่ามีความชัดอยุ่แล้ว

ขุนเสนาสัสดิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ ข้าพเจ้าอยากจะให้แก้ว่าให้ยื่นต่อนายทะเบียน แดวให้นายทะเบียนนำเสนอต่อรัฐมนตรีเจ้าหน้าท เพื่อวินิจฉัยเด็ดขาดตอไปอย่างระเบียบ ศาล จะ ดีก็กว่ ก็อหมายคความสน ๆ ว่า นายทะเบียนชขาดในอุทธรณ์นั้ไม่ได้ ให้เสนอ

อุทธรณ์ ^{ขึ้น}ยื่นไปยัง รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ จะ ^{ขึ้น}คิดว่าให้ ^{ขึ้น}ยื่น คำนายทะเบียน
เฉย ๆ

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ข้อที่เกี่ยวในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจ
ว่าเกิดจากคำ ๆ เดียว ซึ่งข้าพเจ้ามองเห็นครั้งแรกก็ถึง ^{ขึ้น}คล้ายเหมือนกัน
ในมาตรา ๓ นี้ ในการอุทธรณ์ หมายความว่าอุทธรณ์ คำนายทะเบียน ที่จริง
อุทธรณ์ คอรัฐมนตรี เพื่อจะให้ ^{ขึ้น}เป็นไปตามความประสงค์ของผู้เสนอ
แปรญัตติ และตามความประสงค์ของรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ข้าพเจ้าเห็นว่า
แก้คำเดียว คือคำว่า “ ^{ขึ้น}คอ ” ^{ขึ้น}แก้เป็น “ ^{ขึ้น}ทาง ” ถ้าเช่นนั้นแล้ว
จะหมดปัญหา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า พอใจหรือไม่

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า พอใจแล้ว
แต่ว่ารัฐบาลจะยอมถอนหรือไม่

พระยามนิตไศว์ศรีไพศาล กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ตกตงแก้คำว่า “ ^{ขึ้น}คอ ” เป็น
“ ^{ขึ้น}ทาง ” หวังว่าที่ประชุม ^{ขึ้น} คงไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อ่าน มาตรา ๔

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เท่าที่พิจารณามาแล้ว คง ^{ขึ้น}แก้
คำเดียว “ ^{ขึ้น}คอ ” ^{ขึ้น}แก้เป็น “ ^{ขึ้น}ทาง ” ^{ขึ้น}ต่อไปนี้จะได้พิจารณาเป็นวาระ

ที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นจ้ะร่างพระราชบัญญัติจะนำออกใช้เป็นกฎหมายได้
โปรดยกมือขึ้น

ที่ประชุมรับรองพร้อมเพรียงกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ระเบียบวาระที่ ๓ ร่าง
พระราชบัญญัติการแพทย์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่ พระราชบัญญัติการแพทย์
พุทธศักราช ๒๔๗๖ ที่ได้ออกใช้ไปนานแล้ว ก็ได้มีระเบียบควบคุม การ
ประกอบกิจที่เป็นวิชาชีพแพทย์ และเพื่อจะได้เลื่อนฐานะของ แพทย์ที่หา
กั้นให้ด้อยขึ้น ในพระราชบัญญัตินั้นจึงได้มีบทกำหนดให้มกรรมการสภา
การแพทย์ ทั้งมีความปรากฏอยู่ในที่เดียวแห่งพระราชบัญญัตินั้นว่า ให้
มีสภากรรมการแพทย์ ๑ มีฐานะเป็นกรมขึ้น อยู่ใน กระทรวงมหาดไทย
แต่บัดนี้ระเบียบบริหารที่รัฐบาลประกาศออกใช้ไปแล้ว ไม่มีว่าสภาการ
แพทย์ มีแต่ว่า คณะกรรมการแพทย์ ด้วยเหตุนั้นจึงจำเป็นต้องแก้
พระราชบัญญัติการแพทย์นี้ ให้เข้ารูปในเรื่องระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน คือแก้คำ ๆ เดียว คำว่าสภาการแพทย์เท่านั้น และข้อความ
อื่น ๆ ก็ไม่ได้แก้ไขอะไรอีกมาก การที่แก้ไขนี้ก็ให้ถูกต้องตามระเบียบ
ที่ได้แก้ไขมาแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดตั้งใจสงสัยในข้อใด
เรียนขอขึ้นมา

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุนันท์ กล่าวหา ข้าราชการ
ขอให้พิจารณารวดคดี

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา ยังไม่ได้รับหลักการ ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้พิจารณาต่อไปได้
โปรดยกมือขึ้น

ที่ประชุมลงมติเห็นด้วยพร้อมเพรียงกัน

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดชุนันท์ กล่าวหา ข้าราชการ
ขอให้พิจารณารวดคดี

พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา รัฐมนตรีรับรองแล้ว เสด็จ
อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อ่านร่างพระราชบัญญัติการแพทย์
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

นาย ทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า มาตรา ๔ ข้อ ๓. ตั้งแต่ข้อ ๗ ตัดคำว่ากรรมการออกทั้ง ๗ ข้อ
แล้วข้อ ค. ขอแปรญัตติบรรทัดที่ ๓ คำว่า “หรือ” เป็นว่า “แต่” คือ
ที่ขอแปรญัตติเช่นนั้น การเรียงตามภาษาโดยกรณีตามมาตรา ๔ ข้อ ข.
นั้นเราใช้คำว่า “กรรมการเจ้าหน้าที่ ๗ นาย” แล้ว แต่ในข้อ ๓ ถึง
ข้อ ๗ ใช้คำว่ากรรมการฯ ซ้ำกันไป อ่านขัดตามหลักคำพูด เพราะฉะนั้น

ถ้าเราตัดคำว่ากรรมการออกเสีย แล้วคงอ่านแต่เพียงว่า “ข้อ ข.
กรรมการเจ้าหน้าที่ ๗ นายคือ ผู้แทนราษฎรผู้แทน” ก็ดูข้อความรวมกันว่า
พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า แถลงข้อ ค. บรรทัดที่ ๓ คำว่า “กรรมการระเบียบศักดิ์ไม่น้อย
กว่าสองนายหรือไม่มากกว่าห้านาย” ในที่นี้ตามหลักไวยากรณ์ จะใช้
คำว่า “หรือ” ไม่ได้ ต้องใช้คำว่า “แต่” เพราะหรือนั้นแย้งกัน
คำว่าไม่น้อยกว่าสองนาย จะเป็นสิบคนแปดคนก็ได้ที่นาคำว่า “ไม่มาก
กว่าห้านาย” จะเป็นหกนายไม่ได้ ตามหลักไวยากรณ์ จะต้องตัดคำว่า
“หรือ” ออก ใช้คำว่า “แต่” แทน

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เท่าที่ได้พิจารณากันมาแล้ว
เป็นอันว่า ตัดคำว่า “กรรมการ” ในข้อ ๓-๗ ออกหมด แล้ว
เปลี่ยนคำว่า “หรือ” ในบรรทัดที่ ๓ เป็น “แต่” แห่งข้อ ค. ต่อไป
นี้จะได้พิจารณาครั้งที่ ๓ คือจะรับ ร่างพระราชบัญญัติออกเป็นกฎหมาย
บังคับต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติสมควรออกเป็นกฎหมาย
บังคับได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือขึ้นพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่า ที่ประชุมรับร่าง
พระราชบัญญัติให้ออกเป็นกฎหมายใช้บังคับได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ระเบียบวาระต่อไป ญัตติ
ของนายกิมทะ นรินทร์พาณิชย์ เรื่องขอให้สภาฯ กำหนดสมัยประชุม

นายกิมทะ นรินทร์พาณิชย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าวว่
ที่ข้าพเจ้าเสนอญัตตินี้ขึ้นมา โดยเห็นว่า ถึงเวลาสมควรที่สภาฯ จะ
กำหนดสมัยประชุมสามัญประจำปีเดี่ยวให้แน่นอนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗
เป็นต้นไป ตามมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าขอเสนอความ
เห็นของข้าพเจ้าว่ ควรให้มีสมัยประชุมสามัญในปีหนึ่ง ๒ สมัย ใน
สมัยที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคมเป็นต้นไป ในสมัยที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม เป็นต้นไป

นายสันติ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
ข้าพเจ้ามีความเห็นพ้องด้วยกับสมาชิกที่เสนอว่ ในปีหนึ่งควรจะมีสมัย
ประชุมสามัญ ๒ สมัย ที่ข้าพเจ้ามีความเห็นด้วยเช่นนี้ด้วยเหตุที่ว่
ข้าพเจ้าเข้าใจว่ ผลแห่งประชาธิปไตย จะเป็นอันสมบูรณ์ดีสำหรับ
เบื้องต้น ก็คือ เปิดโอกาสให้ราษฎร คือผู้แทนราษฎรได้มีโอกาส
ควบคุมกิจการงานของรัฐบาดหนักที่สุดที่จะเป็นได้ โดยไม่ขัดกับกิจ
การของรัฐบาดเอง ด้วยเหตุเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าว่การที่จะกำหนดสมัย
ประชุมประจำปี คือสมัย ๒ สมัยนั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอรายงานให้ที่
ประชุมทราบถึงงบประมาณของสภาฯ นี้ได้ประกอบการศึกษาถัก

หน่อย คือว่าสภาฯ นี้ได้ คองงบประมาณไว้สำหรับการประชุมเพียง ๔
เดือน สำหรับ พ.ศ. นี้

นายสรวย รัตนปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก กล่าว
ในการที่มีสมาชิกเสนอขึ้นมา ว่าการประชุมประจำป็น ควรจะมี ๒ สมัย
ซ้ำเจ้าเห็นด้วย แต่การที่ประธานได้ ชี้แจงว่า ควรจะระดมถึงงบ
ประมาณของสภาฯ ซึ่งกำหนดไว้เพียง ๔ เดือนเท่านั้น แต่ความจริง
สมาชิกก็ได้ระดมกันอยู่มากแล้ว แต่เนื่องด้วยเหตุที่ว่า สภาฯ นี้จำ
จะต้องควบคุมดูแลกิจการที่รัฐบาลได้ทำไปจะได้อยู่ได้ เห็น ให้สมกับที่เรา
เป็นประชาธิปไตย ในการที่รัฐบาลได้ กะงบประมาณเพียง ๔ เดือน
ซ้ำเจ้าเห็นว่า ถ้าจะเอาเงินเพิ่มขึ้นในการมีการประชุม ๒ สมัยนั้น
ก็ดูจะไม่เป็นการยากลำบากอะไร และเป็นประโยชน์อันใหญ่ยิ่งด้วย

ขุนพิเคราะห์คดี ภิรมอง

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
ถามที่ท่านผู้ เป็นประธานเสนอว่า ในการที่จะพิจารณากำหนดสมัยประชุม
ประจำป็น ให้สภาฯ ระดมถึงงบประมาณซึ่งรัฐบาลได้เสนอมาแล้ว
ซ้ำเจ้าจำได้ว่าเมื่อวันก่อน เจ้าคุณนายกรัชมงคลได้ตอบคำถาม
ซ้ำเจ้าว่า ถ้าหากว่างงบประมาณนั้นไม่พอ ก็จะไปหาเงินอื่นมาให้
ตามความเห็นของซ้ำเจ้ามีว่า ประชาธิปไตยจะสำเร็จผลสมบูรณ์ สำหรับ
ในเบื้องต้นยังไม่ได้ คือยังไม่มีเทศบาลเอง แต่ควรจัดให้สภาฯ

ผู้แทนราษฎรมีโอกาสควบคุมรัฐบาลมากที่สุดที่จะมากได้ แต่ทั้งนี้ก็ไม่
 ใช่ว่า จะไม่ให้รัฐบาลทำงานเสียเลย ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ถ้าสภา
 ผู้แทนราษฎรมีเวลาควบคุมรัฐบาลมากพอสมควรแล้ว รัฐบาลก็คงจะ
 ทำงานก้าวหน้า มิฉะนั้นแล้วอาจจะทำงานรุตินเวค (Routinework) มาก
 เกินไป ที่ข้าพเจ้าว่านี้ ไม่ใช่ว่ารัฐบาลเสียหรือโอเอ้ แต่ที่งาน เพื่อ
 จะให้เปลี่ยนแปลงอะไรต่าง ๆ ยากจะประสงค์ ให้ความรูสึกของทุกๆ
 คนไม่ว่ารัฐบาลหรือใครอื่น ให้เข้าสู่ความฉงนใจรวดเร็วสมกับที่เป็น
 ประชาธิปไตยมากขึ้น ตามที่ข้าพเจ้าเห็นว่า ควรจะหาโอกาสอย่างใด
 อย่างหนึ่ง ให้สภาผู้แทนราษฎรมีโอกาสควบคุมการงานของ รัฐบาลยิ่ง
 กว่า ๔ เดือน แต่ตามที่กำหนดไว้ ๔ เดือนนี้ อาจจะเป็น ๒ สัปดาห์
 ก็ได้ ๒ สัปดาห์นี้ถ้ารัฐบาลมีงานน้อย ก็อาจจะเป็น ๔ เดือน แต่อย่าง
 ไรก็ดี ข้าพเจ้าเห็นว่า ข้าพเจ้ายืนยัน ควรจะมีมากกว่า ๔ เดือนจะดี

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวไว้ เท่าที่สมาชิกเสนอไว้ว่า
 วันที่ ๓ กรกฎาคม สัปดาห์หนึ่ง วันที่ ๓ มกราคม สัปดาห์หนึ่ง

หตวงวณิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตงคร กล่าวไว้
 ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมตกลงมติว่ามีกี่สัปดาห์ เสียก่อน แล้วค่อยกำหนดวัน
 ประชุมที่หลัง

ขุนเสนาบดีรัตน์ รัยรอง

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่าการที่รัฐบาลได้กำหนดสมัยประชุม
 สามัญ ๓ เดือนนั้น เพราะเหตุว่า ในเวลานี้รัฐบาลยังกำหนดไม่ได้ว่า
 งานการจะมีมากน้อยเท่าไร ก็ยังวางสถิติไม่ถูก เพราะฉะนั้นรัฐบาล
 จึงกำหนดได้ เพียง ๓ เดือน เพื่อขาดเผื่อเหลืออีกเดือนหนึ่ง แต่ที่ว่า
 เมื่อต่อไปรัฐบาลได้แต่เห็นการงานแล้ว และได้ปริมาณโดยเรียบร้อย
 แล้ว รัฐบาลเห็นว่าจะได้กำหนดตามที่สมาชิกได้ขอมาคือ ๖ เดือน ที่ใน
 ต่างประเทศที่ได้เดินวิธีการปกครองระบอบนี้มา ในชั้นแรกเขาก็คงจะกะ
 ไม่ถูกในเรื่องการงานต่างๆ เพราะฉะนั้นในชั้นแรกก็กะไว้ น้อยๆ ก่อน
 แล้วต่อไปงานการเดินดีแล้ว เขาก็คงจะกะ ๖ เดือนตามที่สมาชิกได้
 เสนอมานี้ เพราะฉะนั้นในชั้นแรกนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอไว้ ๓ เดือนก่อน
 ถ้าไม่พอก็เพิ่มอีกหนึ่งเดือน ต่อไปเมื่อแต่เห็นว่าการงานของเราเดินดีแล้ว
 จึงค่อยให้มันไปตามนั้น

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าว
 ข้าพเจ้าเห็นว่าในเวลานี้เป็นเวลาที่ สำคัญที่สุดถ้าผู้แทน ราษฎรควรจะได้
 ตรวจตราหรือดูแลรัฐบาลในการที่ดำเนินการไปตามรัฐธรรมนูญ หรือที่
 จะบริหารราชการแผ่นดิน และข้าพเจ้าคิดว่า นอกจากการที่รัฐบาล
 เสนอเป็นพระราชบัญญัติหรือการที่สมาชิกเสนอแปรญัตติมาแล้ว สมาชิก
 ทั้งหลายก็คงมีห้วงมองพอดูจะเสนอญัตติหรืออะไรต่อสภาผู้แทนราษฎร
 ที่จะให้พิจารณาปรึกษาช่วยราชการแผ่นดินต่อไปได้ไม่จำเป็นที่ญัตตินั้น

จะมาจากรัฐบาลฝ่ายเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่า ในเวลานี้ก็ควรกำหนด
สมัยประชุมเป็น ๒ สมัยมากกว่าสมัยเดียว ตามที่นายกรัฐมนตรีได้เสนอ
มานั้น

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวคือ ในขณะนี้ข้าพเจ้าจะขอให้ที่
ประชุมลงมติเสียก่อนว่า เราจะให้มีสมัยประชุมสมัยเดียวหรือสองสมัย

หลวง โกวาทอมยวงศ์ กล่าวคือ ข้าพเจ้าขอความเห็นทั่ว
สำหรับเวลานี้เราควรจะมีการประชุม ๒ สมัย เพราะเหตุใด เพราะเหตุ
ที่เวลานี้เป็นงานที่เราได้ ตั้งคนทำงานใหม่ ๆ และพระราชบัญญัติ
ก็คือ การเปลี่ยนแปลงกระทรวงทบวงกรมที่ดี เรากำหนดจะได้ออก
กฎหมายกันมาแล้ว ถ้าสภา ฯ นี้ประชุมกัน ๒ สมัยแล้ว ข้าพเจ้าเกรง
ว่ารัฐบาลจะไม่สามารถจะดำเนินการที่แล้วมา ที่สภา ฯ นี้ได้ออกเป็น
พระราชบัญญัติไปแล้ว ไม่ได้เรียบร้อยดี คือว่ากาที่เราออกพระราช
บัญญัติไปแล้ว ถ้วนแต่เป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญ ๆ ทั้งนี้ ที่เรา
ได้ออกไปแล้วก็คือสมมุติการจัดการกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ก็ดี เวลา
นี้พระราชบัญญัติได้ออกไปแล้ว และเรายังไม่ได้จัดให้เข้ารูปที่เดียว
งานนี้เป็นงานใหญ่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ถ้าเราประชุมกันอยู่
อย่างนั้นแล้ว รัฐบาลจำเป็นจะต้องมานั่งอยู่กับเราเสมอ รัฐบาลก็
ทำงานไม่ได้เต็มมือทีเดียว อีกประการหนึ่ง ถ้าเราจะมาพูด
ประโยชน์ที่สมาชิกถนัดออก เมื่อจะควบคุมรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้าเห็น

ว่าถ้าเราจะประชุมสมัยเดียว เราจะควบคุมรัฐบาลได้ดีกว่านี้ ที่เรามา
 มานั่งในที่นี้ ความเห็นของข้าพเจ้าว่า ไม่ใช่ว่า การที่เรามาในที่นี้
 เราจะเห็นงานอะไร มันก็ถนัดถื่น ถ้าเราจะดูงาน เราต้องดูในระยะ
 อันสมควร ใกล้เคียงก็ไม่ได้ ใกล้เคียงก็พว้าคา มองไม่เห็น
 ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าเราประชุมเสร็จไปแล้ว เรามีการประชุมเดี่ยวที่ ปล่อยให้
 รัฐบาลทำงานไป แล้วเราต่างคนต่างกลับไปทีไรของเรา แล้วเรา
 คอยสังเกตแต่ไกลว่า เราวางกติกาไว้ให้เขาแล้ว เขาจะทำตามเราหรือไม่
 ไม่ เราทุกคนต้องจับใจทีเดียว ว่าขาดบกพร่องอย่างนั้นหรืองานไม่เดิน
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคงไม่ผิดหลักของรัฐธรรมนูญ ที่เราจะตั้งนิติหรือกระ
 ฎหมายทางจดหมายมาถึงรัฐบาลแล้ว รัฐบาลจำเป็นจะต้องตอบเราใน
 ทางจดหมายหรืออะไรก็ตาม เมื่อมาประชุมอีกสมัยหนึ่ง เราจะได้อ
 เสร็จที่จัดไว้เช่นมาทวงหรือมาค้ำรัฐบาล นั้นจะดีกว่า คือไปถ้าจำเป็น
 ถ้าจะทำให้เร็ว ๆ ขึ้นอาจจะเอาสองสมัยก็ได้ รัฐบาลเวลานี้ ข้าพเจ้า
 เข้าใจว่า เปรียบประดุจเหมือนจิวหรือควายบรทุกเค็มที่แล้ว ยังไม่ได้
 ดัดหน้าหนักเสียเลย เพราะฉะนั้นให้ดัดกันเสียสักหนึ่งก่อนเถิด นี้ความ
 เห็นของข้าพเจ้าอย่างนี้ แล้วเข้ามาบรทุกกันใหม่อีกทีหนึ่ง

ขุนชำนาญภาษา นายศิริภค ชัยนาม รั้วรอง

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวต่อ
 ข้าพเจ้าเห็นว่าจะกึ่งสมัยก็ตาม ปัญหาที่ว่าเราควรจะทำกันไว้ในเวลานี้

หรือไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นของจำเป็นที่สุดสำหรับผู้แทนราษฎรที่อยู่
บ้านนอก งานในหน้าที่ของผู้แทนราษฎร ก็ไม่ใช่จะมาทำที่สภา ฯ
อย่างเดียว ^{ผู้} ถ้าหากว่ามีแน่ว่าจะมีสมัยประชุมที่สมัย ก็จะเป็นทาง
จะไปรบกวนว่าในระหว่างเวลาไหน เราจะทำงานอะไรบ้าง เกี่ยวกับ
ราษฎรหรือเกี่ยวกับผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า การที่เรา
จะกระเดื่องว่าที่สมัย เราควรจะได้รับกระเดื่องตั้งแต่ต้น ^{ผู้} ไป

ทำการแทนประชาชนสภา ฯ ถ้าวางว่า จะเห็นอย่างไร สมัยเดียว
หรือสองสมัย

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ถ้าวางว่า
จะมีสมัยก็ตาม จะมีสมัยเดียวก็ตาม หรือมี ๒ สมัยก็ตาม ควรจะ
ตกลงให้เด็ดขาด เพราะตามที่รัฐบาลหรือสมาชิกก็ตาม ว่าควรจะต้อง
เดี่ยวก่อน ควรจะตกลงไปตามลักษณะของงาน ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้ามาก
และจะกระงานไม่ถูก ถ้าหากว่าเราจะกระเมื่อเราทำงานลงไปแล้ว หรือ
เมื่อใกล้ ๆ จะทำงาน เพราะฉะนั้นจะเอาที่สมัยก็ควรจะต้องไป

นายสร้อย ฤดีปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ถ้าวางว่า
สมาชิกเกรงว่ารัฐบาลจะไม่มีโอกาสทำงานให้แก่เรา ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
เพราะเหตุว่าสภา ฯ ^{ผู้} เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล ไม่เกี่ยวกันเลย เพราะ
รัฐบาลมีคนมาก เงินของรัฐบาลก็มีอยู่แล้ว รัฐบาลยอมทำได้เสมอ
ในการที่ขอให้ประชุม ๒ สมัย ^{ผู้} ก็เพื่อมิให้เห็นห่างจากรัฐบาลไปนั่นเอง

เพราะเหตุว่าถ้าเห็นห่างจากรัฐบาลแล้ว ยิ่งอยู่บ้านนอกเราจะไปถามใคร ใครจะไปบอกกับเรา ใครจะมีหนังสือถามข้าราชการ เปล่าไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นในขณะที่เรานั่งอยู่ในสภาฯ รัฐบาลจะทำอะไร เราจะต้องรู้เสมอ การที่การประชุม ๒ สัปดาห์นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าดีทีเดียว พอสมควรทีเดียว

นายมังกร สยามเสน กล่าวว่า ในรัฐธรรมนูญได้ กำหนดไว้สัปดาห์ประชุมมี ๕๐ วันเท่านั้น ไม่ได้กำหนดไว้ว่าเป็น ๒ สัปดาห์ เพราะฉะนั้นถ้ากำหนดการประชุมเป็น ๒ สัปดาห์ จะไม่ขัดด้วยรัฐธรรมนูญ

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอค้านอย่างหนักว่าไม่ใช่อย่างนั้นเลย จะกี่สัปดาห์ก็ได้แต่แต่สภาฯ จะกำหนดลงไป แต่สัปดาห์หนึ่งต้องไม่เกิน ๕๐ วัน

นายสันติ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า สภาก็มีท่านสมาชิกค้านว่า เราควรจะมีการประชุมในชั้นต้นสัปดาห์เดียว เพราะเกรงว่ารัฐบาลจะทำงานไม่สะดวก ข้าพเจ้ามีความเข้าใจแตกต่างกับท่านสมาชิกผู้นั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าในการที่เราจะมานั่งควบคุมราชการแผ่นดินอยู่ในสภาฯ นี้ เราไม่ได้มาควบคุมแอดมินิสเตรตีฟ เมชชีนเนอรี (Administrative machinery) คือ เราไม่ได้มาควบคุมเครื่องจักรกลของรัฐบาล เรามาควบคุมสมองของประเทศ คือ คณะ

พระมหากษัตริย์ท่านนั้น ราชฎายังไม่เห็นผล เห็นแต่ตั้งเลี้ยงกันอยู่ไว้ก็เด็ก
ถ้าหาโอกาสให้เราได้มาตั้งเลี้ยง ทักท้วงรัฐบาล มาก ๆ ขึ้น อีกสักหน่อย
บางที่ราชฎาจะเห็นผล เมื่อราชฎาเห็นผลแล้ว จะเห็นผลยิ่งกว่าที่เรา
จะไปสอนด้วยตัวหนังสือ ขอได้โปรดระลึกว่า เราสอนจรรยาเด็กใน
โรงเรียนนั้น ได้รับผลเพียงใด สอนด้วยปากได้รับผลอย่างไร คำ
เสวรีภาพอิสต์ภาพอะไรยุ่ง ๆ อยู่แถวหน้า คือ ได้ประโยชน์จากประชา
ชิปไทย เป็นคนการจัดเทศบาต หรือควบคุมรัฐบาลด้วยการทักท้วง
อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า เราจะได้เต็มได้ในประชาชิปไทย
ยิ่งขึ้น เป็นการเพิ่มพูนความหวังของเราในเรื่องประชาชิปไทยได้ ดั่ง
เช่นด้วย

ขุนวรสิทธิ์สุจริตคุณเวทย์ ผู้แทนราชฎาจังหวัดหนองคาย กล่าว
มีมติมาชิกหลายท่าน ที่เห็นกันว่า ควรจะประชุม ๒ สัปดาห์ มีคำอธิบายไป
หลายอย่างต่าง ๆ กัน แต่ว่า ตามความเข้าใจของข้าพเจ้า ดูเหมือน
พอจะรวมไปทางเดียวกันว่า ในเวลานั้นนับว่าเป็นยุคสำคัญ เพราะเหตุ
การณ์การที่จะให้รัฐบาลปฏิบัติการทำงานไปโดยดั่งหวัง ไม่มีสมาชิกผู้แทน
เข้ามาอยู่ด้วยนั้น บางที่อาจจะเกิดความผิดพลาดได้ ก็เป็นไปได้ เพราะ
เหตุดังๆ เพราะเหตุว่า ในรัฐธรรมนูญ ในระหว่างที่ว่างการประชุม
เช่นนี้แล้ว พระมหากษัตริย์มีอำนาจที่จะออกบทกฎหมายได้ ที่นั่นเหมือน
ว่าสมาชิกที่มีความเห็นที่จะให้ประชุม ๒ สัปดาห์นั้น สมาชิกยังเป็นห้องอยู่
ในชั้นนี้ คือการออกกฎหมายไปนั้น อาจจะไปทับถมราชฎา ดัง

เรื่องที่เกี่ยวข้องกันภายนอกและเรื่องคุม โทษนั้นเป็นแน่ เพราะฉะนั้นจึงอยาก
ให้มีการประชุม ๒ สัปดาห์ ส่วนตัวข้าพเจ้าเห็นชอบเป็นอย่างยิ่ง ใน
ระหว่างนั้นควรแล้ว แต่ว่าในปีที่ ๓ ที่ ๔ นั้น ต่อเมื่อกิจการเรียบร้อย
ลงไปแล้ว จะให้ประชุมสัปดาห์เดียวก็ควรอยู่

หลวงนาถนิตินาถ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ กล่าวถึง ข้าพเจ้า
เห็นไปในทางที่ว่า ๒ สัปดาห์ แต่ที่ว่า ๖ สัปดาห์ก็ขัดแย้งมาก ที่จะพูดว่าเห็นไป
ในทางนี้ มีอยากได้ ๑๕๐ บาท เพิ่มขึ้นอีกหรือ นี่แหละข้าพเจ้าจึง
ต้องนั่งฟังมาเป็นเวลานาน เท่าที่ได้ฟังมาแล้วคงจับประเด็นได้ว่า ทำไม
เราจึงต้องมีสัปดาห์เดียวหรือ ๒ สัปดาห์ มีความสำคัญอะไรหรือ ก็พอจับ
ได้ว่ามีท่านสมาชิกเห็นเป็นความสำคัญอยู่ว่า สภา ฯ จำเป็นจะต้องค
งเกี่ยวกับรัฐบาล หรือนัยหนึ่งว่า ควบคุมรัฐบาล ในข้อเหล่านี้ ถ้า
ระมัดระวังว่าควบคุมแล้วก็ทำให้เห็นว่าไม่ไว้วางใจรัฐบาลหรือ ถ้าไม่ไว้วาง
ใจแล้วทำไมจึงแสดงความไว้วางใจในคณะรัฐมนตรีตั้งแต่ต้นมา ไม่ใช่ว่า
สภา ฯ ไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีของเรา เราได้ไว้วางใจมาแต่ต้น
แต่ต้นและไว้วางใจตลอดมาจนบัดนี้ และขอยืนยันว่า ตลอดไปเบื้องหน้า
ด้วย เรายังไว้วางใจเป็นที่สุด แต่ที่ว่าตามหลักเป็นระบอบประชาธิปไตย
หรือรัฐธรรมนูญ เท่าที่ข้าพเจ้ามีความรู้เห็นว่าสภา ฯ ของเราจะปล่อยให้
ปล่อยให้รัฐบาลอยู่โดยลำพัง ไม่ได้ควบคุมกันเป็นเวลานานพอควรแล้ว
นั้นเป็นความเสียหายไม่แต่ผู้แทนราษฎรหรือสภาผู้แทนราษฎร เสียหาย

ไปถึงคณะรัฐบาลด้วย ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้น ข้าพเจ้ามิได้กล่าวขึ้น โดยความรู้อันไม่มั่งคั่ง ข้าพเจ้าต้องขอประทานโทษที่จะเสนอนามท่านผู้เป็นปราชญ์ในทางนี้ คือว่าเสด็จผู้เป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลนี้เอง ท่านได้ทรงเคยกล่าวยืนยันไว้ในความเห็นของท่านว่า รัฐบาลในระบอบนี้เป็นความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะต้องมีสภา ฯ ควบคุมกัน อยู่ประดุจฝ่า กับตัวท่านเห็นไปว่าตามร่างรัฐธรรมนูญเดิมของเรา เดิมทีเดียวว่าจะมีสมัยประชุมเพียง ๕๐ วันในปีหนึ่ง แต่ภายหลังร่างนั้นถูกแก้ไขว่า มีสมัยประชุมหนึ่ง ๕๐ วัน แต่ทว่าจะมีสมัยเดียวหรือหลายสมัยก็ได้ ท่านหวังไว้เป็นที่สุดว่าอย่างน้อยควรจะมี ๒ สมัย ท่านยืนยันว่าควรจะมี ๒ สมัย แต่จะเป็นสมัยหนึ่งแค่เดือนไหนไปจบเดือนไหนนั้น ก็แล้วแต่ที่ประชุมของสภา ฯ จะเห็นสมควร นี่แหละที่ข้าพเจ้ากล่าวว่า การที่จะมี สมัยประชุมสมัยเดียวนั้นไม่พอ จึงเห็นในที่สุดว่าเราจำเป็นต้องมีสมัยประชุม ๒ สมัยแน่ๆ และสมัยหนึ่ง อาจจะแดงต่อท่านทั้งหลายว่า รัฐบาลได้รับรองแล้วว่า ๔ เดือนนั้น เป็นได้แน่ ก็ถ้า ๒ สมัย ก็เป็น ๖ เดือนอีก ๒ เดือนไม่พอแก้ไขทีเดียวหรือ ที่เราจะพอให้เป็นไปได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจึงขอจึงขอรัฐบาลว่า ถ้าเมื่อต้องแก้ไขแล้ว ก็ควรจะให้ เป็น ๒ สมัย

พระยาประมวญวิชาพฤก กล่าวไว้ เรื่องนี้ เรื่องที่รัฐบาลอยากจะให้มีสมัยเดียวนั้น ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า คงจะเกยด้วยเรื่องเงิน เพราะ

เงินในเวลานี้^{๕๗} ^๕ค่อนข้างมาก ถ้า^{๕๘}สมาชิกทั้งหลาย^{๕๙}ต้องการจะประชุม ๒
สมัยโดยให้เงินเท่าที่ได้^{๖๐}อยู่^{๖๑}ง้อ ข้าพเจ้า^{๖๒}เชื่อว่า^{๖๓}รัฐบาล^{๖๔}คงจะไม่^{๖๕}ขัด^{๖๖}ข้อง

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าว^{๖๗}ว่า
ข้าพเจ้า^{๖๘}ขอ^{๖๙}คัด^{๗๐}ค้าน^{๗๑}ท่านสมาชิก^{๗๒}ผู้^{๗๓}หนึ่ง^{๗๔}ที่ว่า^{๗๕} ญัตติ^{๗๖}นั้น^{๗๗}จะ^{๗๘}ยื่น^{๗๙}เมื่อ^{๘๐}ไร^{๘๑}ๆ^{๘๒} ก็ได้^{๘๓}
แต่^{๘๔}ว่า^{๘๕}ขอให้^{๘๖} คิด^{๘๗}ดู^{๘๘}ว่า^{๘๙}ที่^{๙๐}สภา^{๙๑}ฯ^{๙๒} จะ^{๙๓}หยุด^{๙๔}เป็น^{๙๕}เวลา^{๙๖}นาน^{๙๗}ถึง^{๙๘} ๘^{๙๙} เดือน^{๑๐๐}นั้น^{๑๐๑} ถ้า^{๑๐๒}จะให้^{๑๐๓}
คอย^{๑๐๔}ฟัง^{๑๐๕}ผล^{๑๐๖}ที่สุด^{๑๐๗}ของ^{๑๐๘}ญัตติ^{๑๐๙}ตั้ง^{๑๑๐} ๘^{๑๑๑} เดือน^{๑๑๒}นั้น^{๑๑๓} ดู^{๑๑๔}จะเป็น^{๑๑๕}เวลา^{๑๑๖}นาน^{๑๑๗}เหลือ^{๑๑๘}เกิน^{๑๑๙}
เกิน^{๑๒๐}กว่า^{๑๒๑}ที่จะ^{๑๒๒}อด^{๑๒๓}ใจ^{๑๒๔}ไว้^{๑๒๕}ได้^{๑๒๖} จึง^{๑๒๗}เห็น^{๑๒๘}ว่า^{๑๒๙} ควร^{๑๓๐}จะมี^{๑๓๑}สมัย^{๑๓๒}ประชุม^{๑๓๓} ๒^{๑๓๔} สมัย^{๑๓๕} และ^{๑๓๖}ที่^{๑๓๗}
รัฐบาล^{๑๓๘}จะ^{๑๓๙}เอง^{๑๔๐}บ^{๑๔๑}ประมาณ^{๑๔๒}มา^{๑๔๓}ตัด^{๑๔๔}ให้^{๑๔๕}ประชุม^{๑๔๖}สมัย^{๑๔๗}เดียว^{๑๔๘} ข้าพเจ้า^{๑๔๙}เห็น^{๑๕๐}ว่า^{๑๕๑}ไม่^{๑๕๒}
เป็น^{๑๕๓}การ^{๑๕๔}สมควร^{๑๕๕} ข้าพเจ้า^{๑๕๖}ขอ^{๑๕๗}อ้าง^{๑๕๘}ท่าน^{๑๕๙}ที่^{๑๖๐}ปรึกษา^{๑๖๑} ตาม^{๑๖๒}ที่^{๑๖๓}ได้^{๑๖๔}เคย^{๑๖๕}อธิบาย^{๑๖๖}ไว้^{๑๖๗} ใน^{๑๖๘}
คำ^{๑๖๙}อภิ^{๑๗๐}ปราย^{๑๗๑}ร่าง^{๑๗๒}รัฐ^{๑๗๓}ธรรมนูญ^{๑๗๔} ซึ่ง^{๑๗๕}หลวง^{๑๗๖}นาถ^{๑๗๗}ฯ^{๑๗๘} ได้^{๑๗๙}กล่าว^{๑๘๐}เมื่อ^{๑๘๑}ก่อน^{๑๘๒}

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าว^{๑๘๓}ว่า
ความเห็น^{๑๘๔}ของ^{๑๘๕}ข้าพเจ้า^{๑๘๖}ในการ^{๑๘๗}ประชุม^{๑๘๘}นั้น^{๑๘๙} ข้าพเจ้า^{๑๙๐}มีความ^{๑๙๑}เห็น^{๑๙๒}ว่า^{๑๙๓} ควร^{๑๙๔}เป็น^{๑๙๕}
สมัย^{๑๙๖}เดียว^{๑๙๗} เพราะ^{๑๙๘}ว่า^{๑๙๙} ถ้า^{๒๐๐}เป็น^{๒๐๑} ๒^{๒๐๒} สมัย^{๒๐๓} แต่^{๒๐๔}ว่ามัน^{๒๐๕}มาก^{๒๐๖}เกิน^{๒๐๗}ไป^{๒๐๘} ก็^{๒๐๙}ขอ^{๒๑๐}อย่าง^{๒๑๑}นี้^{๒๑๒}
เรา^{๒๑๓}เป็นผู้^{๒๑๔}แทน^{๒๑๕}ราษฎร^{๒๑๖} เป็น^{๒๑๗}ตัว^{๒๑๘}แทน^{๒๑๙}ราษฎร^{๒๒๐}ที่^{๒๒๑}เปรียบ^{๒๒๒}ได้^{๒๒๓}กับ^{๒๒๔}พ่อ^{๒๒๕}บ้าน^{๒๒๖} เรา^{๒๒๗}มา^{๒๒๘}
จาก^{๒๒๙}ต่าง^{๒๓๐}จังหวัด^{๒๓๑} ราษฎร^{๒๓๒}คง^{๒๓๓}เป็น^{๒๓๔}ห้อง^{๒๓๕}เรา^{๒๓๖} เรา^{๒๓๗}อยู่^{๒๓๘}กับ^{๒๓๙}ลูก^{๒๔๐}บ้าน^{๒๔๑} เรา^{๒๔๒}อยู่^{๒๔๓}กับ^{๒๔๔}
พี่น้อง^{๒๔๕} เรา^{๒๔๖}จะ^{๒๔๗}สบาย^{๒๔๘}ดี^{๒๔๙} แต่^{๒๕๐}คราว^{๒๕๑}นี้^{๒๕๒} เรา^{๒๕๓}ห่าง^{๒๕๔}ออก^{๒๕๕}มา^{๒๕๖}มาก^{๒๕๗}มาย^{๒๕๘}นัก^{๒๕๙} พวก^{๒๖๐}
ลูก^{๒๖๑}เค้า^{๒๖๒}เห็น^{๒๖๓}ตาม^{๒๖๔}คิด^{๒๖๕}ถึง^{๒๖๖}แล้ว^{๒๖๗}จะ^{๒๖๘}ทำ^{๒๖๙}อย่าง^{๒๗๐}ไร^{๒๗๑}กัน^{๒๗๒} นี้^{๒๗๓}แหละ^{๒๗๔}เป็น^{๒๗๕}ข้อ^{๒๗๖}หนึ่ง^{๒๗๗} เห็น^{๒๗๘}ว่า^{๒๗๙}ท่าน^{๒๘๐}
เป็น^{๒๘๑}ห้อง^{๒๘๒}ต่อ^{๒๘๓}ราษฎร^{๒๘๔}ของ^{๒๘๕}ท่าน^{๒๘๖}จริง^{๒๘๗} ท่าน^{๒๘๘}ก็^{๒๘๙}ควร^{๒๙๐}ประชุม^{๒๙๑}ครั้ง^{๒๙๒}เดียว^{๒๙๓} แล้ว^{๒๙๔}ออก^{๒๙๕}
ไป^{๒๙๖}อยู่^{๒๙๗}กับ^{๒๙๘}ราษฎร^{๒๙๙}เสีย^{๓๐๐} ๘^{๓๐๑} เดือน^{๓๐๒} เพราะ^{๓๐๓}ว่า^{๓๐๔}ราษฎร^{๓๐๕}เคียด^{๓๐๖}ครัน^{๓๐๗}อะไร^{๓๐๘}ต่อ^{๓๐๙}อะไร^{๓๑๐}
จะได้^{๓๑๑}มา^{๓๑๒}หา^{๓๑๓}ท่าน^{๓๑๔} ข้าพเจ้า^{๓๑๕}นี้^{๓๑๖}ทั้ง^{๓๑๗}ประชุม^{๓๑๘}และ^{๓๑๙}ไม่^{๓๒๐}ประชุม^{๓๒๑}เต็ม^{๓๒๒}ที่^{๓๒๓}อยู่^{๓๒๔}เสมอ^{๓๒๕}

หตวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่ ข้อความที่ได้อภิปรายกันมาใน
 เรื่องนี้ ก็มีโดยยืดยาวแล้ว ถ้าหากว่า เราจะแบ่งความเห็นที่แสดง
 อออกมา ก็คงมีอยู่ ๒ ประการ คือทางหนึ่ง จะให้รู้แน่ชัดว่า จะประชุม
 สัมมัยเดี่ยวหรือ ๒ สัมมัยก็ตาม ขอให้รู้แน่ อีกทางหนึ่ง บอกว่าขอ
 ให้กำหนดเป็น ๒ สัมมัย ในทางต้นที่ว่า ให้รู้แน่ชัดนั้น ทางรัฐบาลก็
 ได้แสดงแล้วว่า ไม่รู้ ด้วยเหตุนี้ ข้อเสนอนั้นเป็นอันตกไป เหลือแต่
 ปัญหาข้อเดียว คือข้อเสนอกี่ว่า ควรกำหนดสัมมัยประชุมเป็น ๒ สัมมัย
 ทางรัฐบาลจะท่านผู้เป็นประธานเอง ก็ได้แสดงให้ รู้แล้วว่าเรามีเงินใน
 ประมาณเพียง ๔ เดือน ถ้าหากว่าสภาฯ จะประชุม ๒ สัมมัย เรายัง
 จะเอาได้ ข้าพเจ้าอยากจะถามว่าเป็นการจำเป็นหรือ ที่เราจะต้องกำหนด
 การประชุม ๒ สัมมัย ในบัดนี้ตามเหตุผลที่เราอ้างกันมาแล้ว ก็คือว่า
 * ต้องการให้รัฐบาลทำอะไรทำได้ ในการที่เราจะรู้ว่ารัฐบาลทำ
 อะไรบ้างเราจะอยู่ที่ไหนหรืออยู่หัวเมืองมันก่เท่ากัน ในขณะที่เราอยู่พร้อม
 กันที่นี่ ถ้ารัฐบาลไม่ออกในราชกิจจานุเบกษาอนุเบกษาแล้ว หรือไม่
 แจ้งความทางสำนักงานโฆษณาการ เราก็ไม่รู้ ถึงแม้ในสัมมัยประชุมเรา
 ก็ไม่รู้ ถ้ารัฐบาลไม่ออกคำแถลงการณ์ในเวลานี้ รัฐบาลได้ถือเคร่ง
 ครัดในการโฆษณาอยู่แล้ว ได้มีสำนักงานโฆษณาการเผยแผ่งานการ
 นิตยจากนั้น และยังมีหนังสือพิมพ์ที่คอยละติดตามรัฐบาลว่า เรืองนทำ
 ไม่จึงไม่ทำ ซึ่งราชกิจจานุเบกษา รัฐบาลก็ได้ทำละเอียดละออขึ้น

ที่จะเรียกประชุมทั้งหมดไม่ได้ สมาชิกเพียง ๕๐ คนเท่านั้น เราสามารถ
 จะเรียกประชุมวิสามัญของเราได้แล้ว ถ้าหากว่า เราได้ข่าวว่ารัฐบาล
 จะทำอะไรไม่ได้ เราอาจจะรีบหนึ่งติดต่อถึงประธานขอให้เรียกประชุม
 วิสามัญได้ ในเรื่องการประชุมนั้นนอกจากที่ว่าประชุม ในสมัยประชุม
 แล้ว เรายังมีหนทางที่จะประชุมได้อีก ๓ อย่าง อย่างหนึ่งประชุม
 วิสามัญ คือพระมหากษัตริย์ทรงเรียกประชุมเอง นั่นก็ทำได้ อย่างหนึ่ง
 สมาชิกมีจำนวนในเวลานี้ ๕๒ คน ยื่นหนึ่งติดต่อประธานขอให้เรียก
 ประชุมได้ อีกอย่างหนึ่งซึ่งสำคัญที่สุด สมาชิกทั้งหลายเชื่อเถิดว่า
 รัฐบาลจะต้องร้องขอพวกเราเสมอ รัฐบาลจะออกกฎหมายไม่ได้ ถ้าพวกเรา
 ไม่อยู่ ดังนั้นแม้ว่าจะไม่กำหนดสมัยประชุมก็ตาม ในเวลานี้เป็นเวลา
 หัวคือ รัฐบาลยังคงออกกฎหมายไม่หมดสิ้น ต่อไปภายหลังรัฐบาล
 ยังออกกฎหมายไม่หมด รัฐบาลก็จำเป็นต้องเรียกพวกเรา ด้วยเหตุนี้
 เราจึงมีทางเลือกเอา ๒ ทาง คือทางหนึ่ง เราประชุมกันเมื่อจำเป็น หรือ
 อีกทางหนึ่ง จำเป็นหรือไม่จำเป็นก็ตาม ในสองทางนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ควรจะเลือกเอาทางที่จำเป็นมากกว่า ในการประชุมของเราจะจัดใน
 ๕๐ วันนั้นไม่ได้ คงจะขยายเวลาออกไปอีก เพราะฉะนั้นเมื่อเสด็จงาน
 ไปตอนหนึ่งแล้ว เราก็พักให้รัฐบาลทำงานเดี่ยยคนหนึ่ง และเราจะเห็น
 ว่าดีหรือไม่ดีเพียงไร มีสมาชิกผู้หนึ่งออกความเห็น ว่า เราตั้งเสียง

เสด็จภาพ โฉกเง็กอยู่เฉพาะในพระนคร ซอนซาพเจ้าเห็นด้วย เพราะเหตุว่า
พวกเราเข้ามาอยู่ในแผ่นดินหมด ถ้าหากว่าเราจะต้องการจะให้ราษฎรรู้จัก
คุณค่า รู้จักวิถีรัฐธรรมนูญ ให้ราษฎรเห็นความดีของวิธีนี้ เราต้อง
การปลูกฝังให้พวกของรัฐธรรมนูญ เป็นคนดี ไม่มีวิธีอื่น ผู้แทนราษฎร
ของเราจะอยู่กับราษฎร ใกล้ชิดกับราษฎรให้มากที่สุด แต่จะพยายาม
ชี้แจงให้ราษฎรรู้ นี้แหละเป็นทางที่จะช่วย ซาพเจ้าเข้าใจว่าเป็นทาง
ที่จะช่วยให้ประเทศแต่ละชาติเจริญได้ ดีกว่าที่เราจะไปกำหนดสัมมัยประชุม
กันโดยไม่เห็นความจำเป็นอย่างแท้จริง

ร.ต. กติ รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าว
ปัญหาเรื่องควรกำหนดการประชุมสัมมัยเดียวหรือ ๒ สัมมัย มีดังนี้
อภิปรายกันมานานแล้ว ข้างฝ่ายเห็นว่าควร ๒ สัมมัยนั้น โดยมากอ้าง
ว่า เราควรอยู่ควบคุมรัฐบาล เพื่อจะดำเนินการให้ถูกต้องตาม
รัฐธรรมนูญ ซอนซาพเจ้าเห็นด้วย แต่อย่างไรก็ตามข้ออย่างหนึ่ง
คือ สำหรับสัมมาชิกประเภทที่หนึ่ง โดยมากที่เข้ามา มีเวลาน้อยเหลือเกิน
บางคนเมื่อเดี๋ยงแล้ว ๒ วัน ก็เข้ามายังไม่ทราบเหตุการณ์ทางโน้น ฉะนั้น
สัมมัยที่จะถัดออกไป แต่ว่าการถัดออกไปคราวนี้ บางคนก็ไม่ได้
อะไรเลยอย่างซาพเจ้ามาประชุม ยิ่งอีก ๓๓ วัน ก็จะครบอยู่แล้ว ยัง
ไม่ได้เสนอะไรสักอย่างเดียว เพราะไม่มีเวลานั้นเอง ที่หากว่า รัฐบาล
ให้เพียง ๔ เดือนเท่านั้น ซาพเจ้าเข้าใจว่า บางคนก็เข้ามาในสัมมัยนี้

พูดอะไรไม่ได้เลย เพราะไม่มีเวลา ถึงแม้ ๕ เดือนก็ยังไม่มีหนังสือ
 หนังสือที่สมาชิกคนหนึ่งบอกว่า ถ้าเรามีความจำเป็น เราจะเรียกเรื่องอื่น
 ใน ๓ ขอให้รัฐบาลมีการประชุมวิสามัญ ข้าพเจ้าเห็นว่าสมาชิกคนหนึ่ง
 ไม่ได้ออกไปบ้านนอกเลย ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้แทนจังหวัดจะทำเช่นนั้นไม่
 ได้ จังหวัดต่อจังหวัดไกลกันมาก บางจังหวัดต้องเดินตั้ง ๑๐ วัน จะ
 เรียกประชุมได้อย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าทางที่ดี ควรเป็น
 ๒ สัปดาห์ เพื่อให้สมาชิกออกไปดูงานต่างๆ แล้ว จะได้ทำมาเสนาขอต่อ
 สภา ฯ แล้วส่วนที่กลับออกไปคราวนี้ ถ้าออกไปเที่ยวตามตำบล ราษฎร
 คงถือว่าเป็นแน่ทีเดียว ว่าไปไม่ได้ประโยชน์อย่างไรเลยสักอย่างเดียว
 เพราะฉะนั้นเท่าที่ได้เขียนมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีสัปดาห์ประชุม
 ๒ สัปดาห์

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าได้อภิปราย
 กันมานานพอแล้ว อยากจะให้ตั้งมติว่าเราจะประชุมกันสัปดาห์เดียวหรือ
 ๒ สัปดาห์ ถ้าหากว่ายังคิดใจที่จะขออภิปรายอีก โปรดยกมือขึ้น

ร.อ. หลวงอำรงนาจาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่า ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าได้
 * ขาดความประสงค์ของรัฐบาลให้ประชุมกันแล้ว หวังว่าบางที่จะพอใจ
 ด้วยกันทุกฝ่าย คือว่าตามที่สมาชิกหลายท่าน แสดงความเห็นเห็นว่า สภา ฯ
 เราไม่ควรจะมีคณานเกินไป คือว่าเวลา ๕ เดือน และในกรณีเช่นนี้ ก็ได้
 อย่างทำที่ปรึกษา ที่ได้ทรงอธิบายไว้ในหนังสืออภิปรายร่างรัฐธรรมนูญ

ขอนข้าพเจ้ารับรองและไม่ใช้เป็นการออกข้ออะไร คือว่ามาตรา ๒๘ แห่ง
 รัฐธรรมนูญซึ่งกำหนดสมัยประชุมนั้น ในเวลานั้นข้าพเจ้านั่งอยู่ในฐานะเป็น
 สมาชิกคนหนึ่งได้ เป็นผู้เสนอ แปรญัตติตั้งที่เบ็นอยู่เวลานั้น รัฐสภาได้เห็น
 ใจคือในความเจริญของประเทศ สภาฯ ควรจะควบคุมรัฐบาล ไม่ควรจะ
 ปล่อยให้รัฐบาลบริหารราชการโดยดำพังกานเกินสมควร แต่ในเรื่องนี้
 ถ้าแม้ว่าสภาฯ จะควบคุมรัฐบาลมากจนเกินไป ข้าพเจ้าเห็นว่า อาจจะ
 เสียผลได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ยกถัดมากถัดถึงความประสงค์ของรัฐบาล
 ในการที่กำหนดสมัยประชุมว่ารัฐบาลตั้งใจอย่างไร ก็ได้ปรากฏอยู่ใน
 งบประมาณแผ่นดิน คือได้ตั้งงบประมาณสำหรับการประชุมสภาฯ
 น คิดว่าในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ จะให้ประชุม ๕ เดือน ตั้งที่สภาฯ ได้ตั้ง
 ขึ้นไป แต่เมื่อได้ประชุมกันในทางคณะรัฐมนตรีแล้ว จึงได้คิดให้คง
 เหลือ ๔ เดือน เนื่องด้วยการเงินขาดแคลน เหตุใดรัฐบาลจึงได้ให้
 ประชุม ๔ เดือน ก็เนื่องด้วยเหตุที่ว่า รัฐบาลเห็นว่า สำหรับในสมัย
 ประชุมอย่างไร ๆ เราก็ต้องกระทำกันไปด้วย คือตั้งต้นแต่เดือนธันวาคม
 ไปเสร็จเอาเดือนมีนาคม และเพื่อประโยชน์ทั้ง ๒ ฝ่าย สำหรับสมัย
 ประชุมในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ จะได้เริ่มต้นในวันที่ ๑๕ ธันวาคม และสิ้นสุด
 สุดลงในวันที่ ๑๕ มีนาคม ในโอกาสนั้น ก็เพื่องานของรัฐธรรมนูญ
 สมาชิกจะได้มีโอกาสมาร่วมงานด้วย เป็นความประสงค์อย่างยิ่งของ
 รัฐบาล เพราะเหตุว่า ถ้าแม้ว่าในบางกรณี ถ้าสภาฯ ไม่เปิด รัฐบาล

ก็ไม่สามารถที่บริหารกิจการไปด้วยดี กฎหมายต่างๆ ก็ออกไม่ได้ เพราะฉะนั้น ปัญหาที่จะให้สภาฯ เป็นต้น ที่จริงเป็นปัญหาของรัฐบาล ความจริงรัฐบาลต้องการ แต่เนื่องด้วยเป็นงานใหม่ รัฐบาลยังไม่สามารถจะวินิจฉัยได้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ นั้น รัฐบาลคิดจะให้มีการประชุม สภาสามัญ ๓ สมัย เมื่อทำงานเรียบร้อยแล้ว ก็ปิดสามัญสมัย และรัฐบาลยังได้คิดตั้งเงินไว้ อีก ๓ เดือน อย่างไรก็ตาม ข้าราชการมีความเห็นตรงกันข้ามกับสมาชิก สมาชิกเห็นว่า ปัญหาในเรื่องเปิดสภาฯ นั้น เมื่อเราเปิดสภาฯ แล้ว มีเวลาน้อยไป แต่ข้าราชการเห็นว่า เวลาหัวเดียว หัวคอกเช่นนั้น รัฐบาลยังไม่พร้อมในการที่จะออกพระราชบัญญัติต่างๆ เรายังไม่วางระเบียบ ยังไม่ได้วางอะไรต่ออะไรลงไปให้เรียบร้อย ความจำเป็นในชั้นนี้ จำเป็นมาก เพราะฉะนั้นในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ อย่างไรก็ตาม ก็จะต้องมีการประชุมกันอีกครั้งหนึ่ง รัฐบาลคิดว่า เดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายนเอง แต่อย่างไรก็ตาม ที่ข้าราชการแต่งตั้งไว้ นี้ หัวใจว่า จะเป็นที่พอใจทุกฝ่าย รัฐบาลหวังว่าในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ จะประชุมสามัญในวันที่ ๑๕ ธันวาคม แล้วไปปิดในวันที่ ๑๕ มีนาคม ส่วนการประชุมวิสามัญนั้น รัฐบาลรับรองว่าอย่างไรก็ตามต้องเรียกในเดือนสิงหาคม ห่างกัน ๓ เดือนครึ่ง ซึ่งเป็นเวลาปกติ หากสมาชิกเห็นว่ายังมีคามจำเป็น ที่จะต้องประชุมกันสำหรับเกินกว่า ๓ เดือน สมาชิกอาจขอร้องให้ประชุมกันเกินกว่านั้นก็ได้ สำหรับปี พ.ศ. ๒๔๗๗ อย่างไรก็ตาม ใดๆ ก็ดำไว้จากความประสงค์

คือมี ๒ คราว ถ้ามีญคราวหนึ่ง กับวิสามัญอีกคราวหนึ่ง ส่วนวิสามัญ
นั้น ถ้าสมาธิกตั้งใจจะให้มากกว่า ๑ เดือน ก็อาจจะขอแปรญัตติ คือ
เพิ่มงบประมาณทางสภาฯ ให้มากกว่า ๑ เดือน

นายสรอย ฤๅปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่
ข้าพเจ้ายังไม่ขอพูดในเรื่องที่รัฐบาลได้แต่งตั้งเมื่อกัน แต่จะขอแสดงข้อ
สังเกตที่มาพูดเฉพาะในสภาฯ นั้น ก็เห็นจะเป็นว่า สมาชิกทั้ง ๒ เป็น
จังหวัดพระนครคนหนึ่ง คือ หลวงวิจิตรฯ และจังหวัดชลบุรีคนหนึ่ง
ซึ่งอยู่ใกล้พระนครเหมือนกัน ความจริงราษฎรทั้งหลายต่างจังหวัดมี
ความประสงค์อย่างยิ่งที่จะได้เห็นกิจการของรัฐบาล โดยเฉพาะ ซึ่ง
หมายความว่า อยู่ในสภาฯ นี้เอง ไม่หมายความว่าอยู่บ้านนอก ความ
จริงเขาอยากทราบว่าเมื่อผู้แทนมาอยู่กรุงเทพฯ เขาทำอะไรอยากทำอะไรก็มี
มาถึงผู้แทนเสมอ ที่จะมีอะไรจะได้บอก แต่ผู้แทนจะได้ทำทันคืน ไม่
ใช้อย่างที่สมาชิกต่างแล้ว อีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่ารัฐบาลมีอะไรจะไป
เรียกประชุมเป็นครั้งคราว เพราะเหตุว่าถ้าจะเรียกเขาไม่รู้อะไรไปไหนก็
ไม่สะดวก อีกประการหนึ่ง ถ้าได้กำหนดสมัยประชุมลงไปเสียแล้ว
๒ ครั้งเท่านี้ ผู้แทนทั้งหลาย ก็จะได้รู้ว่าตัวจะอยู่หรือจะไปเดาไหนเป็น
ต้นความจริงไม่ได้มีประโยชน์ในการที่มาอยู่กรุงเทพฯ ก็หวังใจว่ารัฐบาล
คงจะพอใจ ขอให้สมาชิกทั้งหลายของตรึกตรองดูให้มาก ๆ ว่าตามที่
รัฐบาลเห็นทางไปนั้นเป็นการดีหรือไม่ดี ไว้ใจ ไม่ใช่ไม่ไว้ใจรัฐบาล

เช่นรัฐบาลทำไปแล้ว เราจะมัวไปอยู่บ้านนอกเกือบ ๓ เดือน จนกว่า
จะสำเร็จ.

นายสันติ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าว
เมื่อก่อนมีท่านสมาชิกผู้หนึ่ง อภิปรายคัดค้านความเห็นที่ว่า ควรมีการ
ประชุมสมัย คำคัดค้านนั้น ทำให้ข้าพเจ้าเกิดสงสัยขึ้น คือว่าความเข้าใจ
ในประชาธิปไตยระหว่างข้าพเจ้ากับสมาชิกคนนั้นแตกต่างกันอยู่ ข้าพเจ้า
อยากจะเรียนเล็กน้อยที่ว่า ในกรณีที่เราจะควบคุมรัฐบาลนั้น เราจะไปอยู่
ต่างจังหวัดก็ได้ ตามที่ท่านสมาชิกแสดงความคิดเห็นมาแล้ว แต่ว่าใน
การที่จะควบคุมนั้น บางทีจะแปลความผิดไป ในเรื่องประชาธิปไตย
เราไม่ต้องรู้ว่ารัฐบาลทำอะไรไปเท่านั้น เราขอมือทางหนังสือพิมพ์ เรา
เพียงทำหน้าที่ผู้แทนราษฎรเท่านั้น เราก็ไม่ต้องเป็นผู้แทน เป็นนักหนังสือ
พิมพ์ก็ได้ คือว่าเมื่อรัฐบาลทำอะไรออกไปแล้ว เราเขียนแถมแทรก
รัฐบาล เป็นวิธีของหนังสือพิมพ์ต่างหาก ไม่ใช่เป็นวิธีของสมาชิก เรา
มีสภาฯ ควบคุม คือว่าเรามาควบคุมรัฐบาลที่จะทำอะไรๆ และยังไม่ได้
ทำ ผิดแล้วเราก็ทัก เราก็ต้องไว้ นั้นแหละ ความประสงค์ของ
ประชาธิปไตยที่ข้าพเจ้าเข้าใจ ที่จะพึงเหตุผลโดยอยู่ทางบ้านนอกก็
คอยฟังทางหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่ใช่แน่ ส่วนที่ท่านออกสมัย
ประชุมจะควบคุมได้หรือไม่ได้นั้น ท่านสมาชิกผู้นั้นก็ได้กล่าวแล้วว่า
มันไม่สะดวก เมื่อสมาชิกสภาฯ จะยื่นอะไรมาก็ไม่ถูกทาง ข้าพเจ้า

ขอกราบเรียนว่า เมื่อข้าพเจ้าอยู่หนังสือพิมพ์ ได้เคยถามไปสำนักงาน
 โฆษณาถึงปัญหาสำคัญๆ อะไรต่าง ๆ รัฐบาล ก็ตอบไม่ได้ ในกรณีนั้นเรา
 ก็ไม่มีสิทธิ นอกจากเมื่อรัฐบาลทำไปแล้ว เราก็คอยเขียนแถมแทรก
 รัฐบาลเท่านั้นเอง นั้น ไม่ใช่จัดควบคุมตามนัยแห่งประชาธิปไตย ส่วนที่ว่า
 วิชาประชุมวิสามัญได้หลายอย่างเป็นต้นว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 ทรงเรียกประชุม ขอนนข้าพเจ้าขอค้าน คือว่าพระมหากษัตริย์จะทรง
 เรียกเองไม่ได้คือ ทรงเรียกเพราะว่าตามที่คณะรัฐมนตรีนั้นเอง
 รับสนองพระบรมราชโองการ เพราะว่ากษัตริย์ไม่ได้ทำอะไรเลย ในเรื่อง
 ประชาธิปไตย ทรงทำก็แต่ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับสนอง พระบรม
 ราชโองการ ที่หวังว่าพระมหากษัตริย์จะทรงเรียกประชุมวิสามัญนั้น
 ต้องเป็นกรณีพิเศษ ก็คือรัฐบาลเรียกตนเอง เมื่อคนเขาเจ้าได้กล่าว
 ในขณะนั้นเรายังมาสั่งเลี้ยงรับรองอดีตรภาพ เสรีภาพ กันไว้ก็อยู่แต่ใน
 พระนคร ท่านสมาชิกผู้หนึ่งกับรอง แต่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งยังกล่าว
 ถ้าจะให้เราจะต้องไปสั่งเลี้ยงให้ราษฎรฟัง ในเรื่อง ประชาธิปไตยที่
 จังหวัดของเรา ก็จะได้ผลดีเหมือนกัน นั้นไม่ใช่อีกเหตุ ขาพเจ้าขอ
 ค้าน เรื่องที่จะให้ราษฎรแน่นแฟ้นในเรื่องนั้น คือว่าราษฎรเห็นประจักษ์
 ผล ผลส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าเข้าใจก็เรื่องเทศบาล ที่ในระหว่งนี้ เรายัง
 ไม่สามารถจะจัดเทศบาลให้เร็วทันได้ ถึงแม้ว่าโดยทางสภาฯ นี้ เป็นต้น
 ว่าได้มีสมาชิกเป็นหลายท่าน เสนอญัตติที่เกี่ยวกับกิจการที่จะเป็น

ประโยชน์แก่ชาติเฉพาะในจังหวัดของคนก็มีเป็นอันมาก ทั้งนี้ถ้าเราจะ
เป็นแต่เพียงปลูกปลูกขบขญราษฎรของเราไว้ ก็จะไม่ได้อะไร
ที่จะให้เขาเต็มใจได้เร็ว ตามหลักจิตวิทยาแล้ว ถ้าจะให้เขาได้รับ
ประโยชน์จากสิ่งนั้นแล้ว เขาเต็มใจได้เร็วเหนือเกิน เร็วยิ่งกว่าสอนด้วย
ปาก ส่วนเรื่องงบประมาณนั้น ข้าพเจ้ามีความเสียใจที่จะกราบเรียนว่า
ข้าพเจ้าก็ได้พยายามทักท้วงไว้แล้ว ตอนที่รัฐบาลจะเสนองบประมาณ
มานั้น ว่าถ้าหากรัฐบาลกำหนดจำนวนเงินงบประมาณทางสภาฯ น้อย
ไปแล้ว อาจจะเป็นการชดเชยอีกภายหลัง ต่อมาทางสภาฯ จะลงมติ
๒ สัปดาห์ในหนึ่ง และเมื่อข้าพเจ้าเสนอแล้ว ท่านเจ้าคุณ
นายกรัฐมนตรีก็ได้ให้คำตอบแก่ข้าพเจ้าว่า ถ้าหากว่าเรื่องงบประมาณ
ขัดต่อมติของสภาฯ แล้ว ท่านจะหาเงินทางอื่นมาให้ก็ได้ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าก็ไม่ทักท้วงอะไรอีก เรื่องงบประมาณข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าจะว่า
อย่างไร ถ้าว่าเรื่องงบประมาณ เรื่องเงิน มาขัดกับประโยชน์ที่เราจะ
พยายามปลูกฝังประชาธิปไตยให้เร็วแล้ว ข้าพเจ้า ก็มิรู้ว่าจะกราบเรียน
ว่าประการใด

นายกรัฐมนตรืขอให้ หม่อมเจ้าจรรณไวทยากร จรรณ แถง
ทำการแทนประธานสภาฯ ชุมนัด

หม่อมเจ้าจรรณไวทยากร จรรณ ทรงทูลว่า ข้าพเจ้าขอ
ขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้แสดงความเห็นของข้าพเจ้า ความเห็นข้าพเจ้า

๕๖ นนยงคงเดิม แต่ว่าความที่ท่านสมาชิกได้อ้างความเห็นของข้าพเจ้าก็เป็น
 การถูกต้อง แต่บางทีคำชี้แจงนั้นอาจจะทำให้เห็นนัยต่างไปจากที่ข้าพเจ้า
 เห็นจริงได้ คือข้อความที่ข้าพเจ้าได้กล่าวในอภิปรายร่างรัฐธรรมนูญ
 ไม่ได้เกี่ยวกับกำหนดเดือน ถ้าจะเป็นประชุมคราวละกี่เดือน ที่ข้าพเจ้า
 แสดงความเห็นไว้ นั้น คือใครจะให้สภาฯ ได้ประชุมเป็น ๒ วรรค คือ
 แทนที่จะมีสมัยเดียวแล้วไม่ประชุม ๙ เดือน ข้าพเจ้าได้แสดงว่าสภาฯ
 ควรจะประชุมในกลางปีด้วย แต่ส่วนกำหนดเวลาจะเป็นคราวละกี่เดือน
 นั้น ข้าพเจ้าได้เข้าใจโดยเด็ดขาดประชุมจะเห็นสมควร คือหมาย
 ความว่า แล้วแต่ความต้องการของราชการทางสภาฯ ถิ่นนี้คือบัญญัติ
 และทางฝ่ายบริหาร เมื่อสภาฯ ได้แก้ไขร่างเพื่อเป็นไปในทำนองความ
 เห็นที่ข้าพเจ้าได้เสนอนั้นบ้าง ก็ได้กำหนดว่าสมัยสามัญนั้นเป็นเวลา ๓
 เดือน แต่จะขยายออกไปอีกก็ได้ ทั้งนี้จริงอยู่ มีข้อว่าพระมหากษัตริย์
 จะสั่งปิดสภาฯ ก่อนกำหนด ๓ เดือนก็ได้ บางท่านก็อาจจะเข้าใจว่า
 คือเปิดว่าเราจะวัน ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้ ๓ เดือนจะวันถึงมากก็ได้ แต่
 อันที่จริงเราจะทำ หรือจะทำเช่นนั้นไม่สะดวก เพราะคนภายนอกจะ
 เข้าใจว่าเป็นการปิดสภาฯ เหมือนอย่างยุบสภาฯ เมื่อครั้งรัฐบาล
 พระยามโนฯ เพราะฉะนั้นถ้ามีสมัยประชุมสามัญแล้ว โดยปกติก็จะต้อง
 ประชุม ๓ เดือน เป็นตามรัฐธรรมนูญ เป็นตามบทบัญญัติตาม
 รัฐธรรมนูญ ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่า เราควรจะมียุคคือปี พ.ศ. ๒๔๗๘
 นี้เราควรจะมีการประชุมสมัยสามัญ ๒ สมัย คือ สมัยละ ๓ เดือนรวม

เป็น ๖ เดือน หรือไม่ว่าอย่างไรก็ตามเห็นว่ายังไม่ควร ในสมัยที่กระทรวง
 ท่างบประมาณคือในสมัยปกติ ที่ได้เสนอด่วนวันที่ ๑๕ ธันวาคม ถึง ๑๕
 มีนาคม นั้นก็เป็นสมัยสามัญ ๓ เดือนตามบทรัฐธรรมนูญ คราว
 เสนอเข้าไปในกตางมี ข้าพเจ้าเองก็เห็นว่าสภาฯ ควรจะประชุม
 กันอีกครั้งหนึ่ง แต่ในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ นั้นเห็นว่ายังไม่จำเป็นที่จะประชุม
 เต็ม ๓ เดือน ให้เป็นสมัยสามัญ เพราะว่าพระราชบัญญัติที่เฝ้าออก
 เป็นพระราชบัญญัติหักๆ มีอยู่มาก คือเรายังไม่เข้าเป็นปกติ ถ้า
 ราชการระบอบใหม่ดำเนินเป็นปกติแล้ว ก็อย่างที่ว่ารัฐบาต อธิบายมา
 เมื่อตัดกันและควมรู้ความชำนาญพอแล้ว จะมีพระราชบัญญัติซึ่งเสนอ
 มีแต่สักเท่าไร และการควบคุมทางสภาฯ ที่จะต้องตั้งกระทู้ถามจะกิน
 เวลาสักเท่าไร ในขณะเรายังคาดคะเนให้แน่นอนลงไปไม่ได้ คือเรา
 ยังประมาณไม่ได้ เราได้แต่คาดคะเนในกตางๆ เท่านั้น เพราะฉะนั้นใน
 ปี พ.ศ. ๒๔๗๗ จึงใคร่จะให้มีการประชุมวิสามัญเป็นเวลาดำเนินหนึ่ง
 เพราะว่าถ้าประสงค์สามัญแล้ว ตามรัฐธรรมนูญก็เป็น ๓ เดือน เรื่อง
 เป็นเท่านั้นเอง คราวนี้ว่าการควบคุมนั้น จริงอยู่ถ้าสมาชิกไม่ได้
 ประชุม สภาฯ ไม่ได้ประชุม การควบคุมตามรัฐธรรมนูญก็จะทำไม่ได้
 หรือทำก็ไม่ได้สะดวก โดยปกติการควบคุมนั้นก็จะต้องควบคุมในเมื่อสภาฯ
 ประชุม แต่ว่าถ้าปล่อยเวลาให้เดือนหนึ่ง รัฐบาตก็เชื่อว่าสมาชิก

คงจะมีโอกาสที่จะตั้งกระทู้ถามและแสดงความคิดเห็นอื่นๆได้อีก ส่วนพระราชบัญญัติจะเสนอในขณะนั้น คงไม่เป็นพระราชบัญญัติที่เกยด้วยหลักการใหญ่ๆ เพราะได้ออกใบสั่งมีประชุมคราวนี้ในสมัยสามัญไปแล้ว คงจะเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการซึ่งคงจะไม่กินเวลาดานัก ครั้นต่อไปภายหน้า ถ้าเราเห็นว่าราชการนี้คืบหน้าและราชการควบคุมฝ่ายบริหารมีมากเกินไปแล้ว ก็ควรจะเข้ารูปสั่งมีประชุม ๒ สมัย คือ สมัยละ ๓ เดือน รวมเป็น ๖ เดือน ความเห็นของรัฐบาตก็มีแจ้งอยู่ในงบประมาณ คือได้งบประมาณไว้ ๕ เดือน เพราะฉะนั้นถ้าท่านสมาชิกเห็นว่า ไม่พอ ก็ควรจะได้ออกแปรญัตติ ที่รัฐบาตบอกว่าจะหาเงินมาให้ คือรัฐบาตได้บอกแล้ว ว่าเรื่องนั้นขอให้เสนอในเมื่อพิจารณา จะได้แปรญัตติ ที่รัฐบาตกำหนดมาไม่พอก็ให้แปรญัตติ เมื่อเวลาที่จะแปรญัตติก็ตั้งเดยมาแต่จ ตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้น ถ้าแม้ว่าจะกำหนดสมัยประชุมลงไม่เป็น ๒ สมัยสามัญ คือ สมัยละ ๓ เดือน เงินก็ย่อมยังมีเหลือในงบประมาณ นี่แหละคืออีกทางเดียว จึงอาจจะแนะนำ แต่ว่าไม่สู้จะชอบด้วยหลักการนัก คือ แปลว่าให้มีสมัยประชุม ๒ สมัย แต่ไม่เกี่ยว คือไม่เต็มงบประมาณ คือหมายความว่าครั้ง ๒ ประชุมมากกว่าเดือนแล้ว ท่านสมาชิกก็ไม่ได้ผลประโยชน์เพิ่มเติม แต่ข้อนี้ขัดกับหลักการ เพราะโดยปกติถ้าแม้ประชุมแล้ว ก็จะได้รับผลประโยชน์ ข้าพเจ้าเองเห็นว่าในการที่

จะตกลงกันวันนี้ ควรนำจะตกลงตามที่รัฐบาลเสนอได้ คือกำหนด
สมัยประชุม ๓ เดือนตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม แต่ก็จะ
ต่อไปรัฐบาลรับรองว่าจะขอพระราชทานให้เรียกการประชุมวิสามัญอีก
๓ เดือนในเดือนสิงหาคม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าจะยังไม่
ได้เสร็จเร็ว เพราะฉะนั้นให้หยุดพักเสีย ๒๐ นาที เพื่อทำความ
ปรองดองกันเสียก่อน แล้วประชุมกันใหม่

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๘.๐๘ นาฬิกา

ต. เทียม ศรัลธิรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า
ตามที่ผู้มาชิกส่วนมากต้องการให้มีสมัยประชุม ๒ สมัยนั้นข้าพเจ้าเห็น
ชอบด้วย แต่คิดว่าที่มีสมัยประชุม ๒ สมัยนั้นก็จะต้องดูแลแต่การงานมาก
และน้อย ถ้าหากว่าการงานมากแต่กำหนดเวลาขยายออกไปก็ได้
ตามที่รัฐบาลจะขยายออกไป แต่ถ้าหากว่าเวลาที่ประชุมนี้เพียง
แต่เวลาเท่าที่เราทำมาแล้ว ถ้าหากว่ากิจการนั้นกระทำไปหมดเสร็จเรียบร้อยแล้ว
เราก็ไม่ต้องขยายเวลาก็ได้ เรียกว่าประชุมยังไม่พอแต่ก็ขอ
ร้องให้รัฐบาลขยายเวลาออกไปอีก

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า
เรื่องนี้ การอภิปรายก็ได้ดำเนินมาเป็นเวลาช้านานแล้ว ขอให้ตั้งมติ
เสีย และขอให้ตั้งมติเป็นการลับ

ขุนเสนาบดี นายถัด รัตนพันธ์ ขุนวรดิษฐ์ ตรีคุณเวทย์
ค. เทียม ศรีพิสิษฐ์ รับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า เมื่อมีผู้เสนอและมีผู้รับรอง
ครบองค์แล้ว ขอให้เป็นการลงมติด้วย เพราะฉะนั้นจะได้คงปัญหา
ว่า.....

นายสวัสดิ์ บุระเวศ ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าขอแปรญัตติว่า ขอย่าเพ่งลงมติ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า แต่ว่าญัตติในเรื่องลงมติ
ด้วยวิธีลงบริบูรณ์อยู่ เมื่อมีสมาชิกยังมีความพอใจที่จะอภิปรายกันต่อไป
จะได้ให้เวลาค่อนับแต่เวลานี้ไปอีก ๕ นาที

นายกิมทะ นิรันดร์พานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าวว่่า
การได้เถียงในเรื่องสมัยประชุมนี้ ก็มีข้อที่รัฐบาลกังวลอยู่มากคือเรื่อง
เงินเดือน ที่จะเพิ่มอีก ๑๕๐ หากเงินในงบประมาณไม่พอจริงๆ
แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะเต็มใจที่จะยอมรับเพียง
ร้อยละยี่สิบ และการที่กำหนดประชุม ๒ สมัยนั้น ก็ใช้ว่าจำเป็นจะต้อง
กำหนดว่า ๘๐ วันเต็มออกไป สมัยหนึ่งถ้าไม่ถึง ๘๐ วันเราก็จะมานั่งกันอยู่
ทำไม เราจะขอให้ปรึกษารัฐมนตรีก็ได้ เช่นนักหวงผลของงานการ
เป็นอย่างยิ่งและดำเนินไปด้วยดี และเพื่อมิให้สมาชิกต้องกังวลว่าอีก
สมัยหนึ่งนั้นจะเรียกเข้ามาประชุมเมื่อไรกันแน่ และการที่มีการประชุม

หุดงวิจิตรวาทการ กล่าวว่ เนื่องจากข้าพเจ้ามีเวดเพียง
 ๕ นาทีที่ประธานได้ให้ไว้ ข้าพเจ้าจึงใคร่ที่จะขอแถลงต่อที่ประชุม
 อย่างรวบรัดเสียก่อน ในขั้นต้นว่า เราจะมีการพิจารณาในเรื่อง
 สมัยเดียวหรือ ๒ สมัย คือเราจะทำ ๔ เดือนเช่นอย่างรัฐสภาได้ ขอวิง
 นันต์ว่า เงินจะผิดกันสักเท่าไร เงินจะผิดกันไปแสนห้าหมื่นเศษ
 ๖ ๗ ถ้าประชุม ๒ สมัยแล้ว เงินผิดไปแสนห้าหมื่นบาท เหนือด้วย
 เหตุเราจะสมควรรประชุมหรือไม่ประชุม รัฐสภาจะให้เราได้หรือไม่
 ได้เป็นรองของรัฐสภา แต่ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกหนึ่งของสภา
 ข้าพเจ้าตั้งสัยนักว่ ในข้อที่ได้อภิปรายกันมาเมื่อว่าเราต้องถว้จะเข้า
 มาดู ถ้าเราอยู่กัน เราจะได้ว่ารัฐสภาทำอะไร ะไรบ้าง ที่
 จริงเราอยู่กันก็ไม่ว่รัฐสภาทำอะไร ท่านสมาชิกบางท่านกล่าวว่ จะ
 ไปเรียกประชุมวิสามัญไม่ได้ ขอนข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจว่ท่านล้มเพน
 ร่วมตายของท่านที่อยู่ในกรุงเทพฯ เสียแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เสด็จเวลาอีก ๑ นาที

หุดงวิจิตรวาทการ กล่าวว่ เพื่อนร่วมตายคือสมาชิกประ
 เภท ๒ มีอยู่เป็นจำนวน ๗๘ คน เป็นเพื่อนตายของท่าน ซึ่งเป็นผู้ซึ่ง
 ตัดยี่ มีความรักชาติบ้านเมืองไม่หยอกว่ท่านทั้งหลาย ถ้าบ้านเมืองถึง
 ความยากลำบากจนแล้ว เมื่อสมาชิกประเภท ๑ ไม่ทราบ สมาชิก
 ประเภท ๒ ก็คงจัดการได้

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าววา
๓ นาทีแล้ว

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา พอแล้ว

นายกรัฐมนตรี กล่าววา ที่จริงสมาชิกเข้าใจผิด เรื่องเงินเรา
ไม่ทุกชั้นชั้น เรามีให้ ข้าพเจ้าพูดแล้ว เพราะฉะนั้นควรจะเชื่อกันบ้าง
อย่าพูดถ้าเรื่องเงินเลย ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดต่อไปว่า เมื่อเพิ่มเวลา
เข้าไปแล้ว จะเอาเงินเอาทองกัน เรื่องอย่างนี้ ถึงแม้ว่ามีผู้คิดอยู่ในใจ
ว่าจะส่งเงินก่อนนั้น มันก็ไม่น่าพูด หรือแม้ว่าควอยากจะได้ อีก ๑๕๐ บาท
ก็ไม่น่าจะพูด เรื่องเหล่านี้ขอให้ล้มไปเสียที อย่าเอามาพูดอีกต่อไป
รัฐบาลบอกแล้ว ว่ารัฐบาลมีให้ ถ้าว่าประชุมกันจริงๆ แต่รัฐบาลหา
ได้นักไปถึงเรื่องนั้นไม่ ข้อสำคัญเรื่องการทำงานเป็นใหญ่ คือรัฐบาล
คิดว่า ปี ๒๔๗๗ หรือปี ๒๔๗๖ - ๒๔๗๗ น้อย่างไรก็ดี รัฐบาลยัง
ดำเนินงานให้ตลอดปดอดไปรุ่งไปไม่ได้ คือระหว่างเก่าต่อใหม่ แต่เก่า
ต่อใหม่คืออะไร ก็จะต้องเปลี่ยนจากรูปเดิมไปในทางรูปใหม่ เช่น
เทศบาลเป็นต้น เราต้องเตรียม เราจะต้องจัดการอะไรต่างๆ แล้ว
รัฐบาลจะต้องคุมงาน อย่างเช่นข้าพเจ้าหรือเช่นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังจะต้องไปคุมดู เพื่อจะได้ทราบที่เราก่อนพระราชบัญญัติอะไร
ไปนั้น ได้แก้ไขอย่างไร ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร อันนี้แหละ ถ้าเรา

มี^๕ไป^๕นั่ง^๕ประชุม^๕ ข้า^๕พ^๕เจ้า^๕ต^๕อง^๕มา^๕ด^๕้วย^๕ คน^๕เห^๕ด^๕เ^๕น^๕ค^๕อง^๕มา^๕ป^๕ระ^๕ช^๕ู^๕ย^๕ เ^๕ก^๕ุ
อ^๕ย^๕าง^๕น^๕อ^๕ย^๕าง^๕ห^๕ึ^๕น^๕ อ^๕ี^๕ก^๕อ^๕ย^๕าง^๕ห^๕ึ^๕น^๕ เ^๕ว^๕า^๕ก^๕ษ^๕า^๕ก^๕จะ^๕ร^๕ู้^๕ว^๕า^๕ ใน^๕บ^๕ห^๕ึ^๕น^๕ ใ^๕ว^๕เ^๕ง^๕เ^๕ว^๕
จ^๕ะ^๕มี^๕ค^๕อ^๕ด^๕ำ^๕ห^๕ร^๕บ^๕จะ^๕อ^๕ย^๕ู่^๕ใน^๕ร^๕เ^๕ก^๕ก^๕ำ^๕ห^๕น^๕ค^๕ด^๕มี^๕จะ^๕พ^๕อ^๕เ^๕พ^๕เ^๕ก^๕ไ^๕น^๕ ด^๕ำ^๕ห^๕ร^๕บ^๕บ^๕
๒๔๗๗ น^๕ ขอ^๕ใ^๕ห^๕เ^๕ว^๕ก^๕ข^๕ำ^๕พ^๕เจ้า^๕บ^๕ริ^๕ห^๕า^๕ร^๕อ^๕ย^๕าง^๕ค^๕า^๕ย^๕ใน^๕ร^๕เ^๕ก^๕น^๕ส^๕ัก^๕พ^๕ก^๕ เมื่อ^๕
พ.ศ. ๒๔๗๗ เมื่อ^๕ไม่^๕เ^๕ม^๕น^๕อ^๕ย^๕าง^๕น^๕จ^๕ริง^๕จ^๕ะ^๕ก^๕อ^๕ ใ^๕ห^๕ำ^๕น^๕ต^๕า^๕ก^๕ข^๕ำ^๕พ^๕เจ้า^๕ไป^๕ท^๕ู^๕
ใ^๕ห^๕เ^๕ช^๕ก^๕

พระสุธรรมวิณีจกัฏี กล่าวว่ เพราะฉะนั้น การที่จะลงคะแนน
มติเช่นนี้ สภาฯ มีอำนาจที่จะตัดสินด้วยระโศดดับ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เที่ยงนั้ จะโศดใ้ เษย
ชาวสยามเดียว เษยเดียว ๒ สัณั้

นายมงคล รัตนวิศิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่ สัมาชิกเดียว ๒ สัณั้ รัฐบาลเดียวสัณั้ดำมัญญ์สัณั้หึ^๕
ฉิ^๕ดำมัญญ์สัณั้หึ^๕ จะเอาอย่างรัฐบาลหรือจะเอาอย่างสัมาชิกเดียว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เษยชาว อย่างที่รัฐบาล
ช้^๕แจ^๕ง^๕ แปร^๕ด^๕ว^๕ ๔ เดี^๕ย^๕น^๕ เษยเดี^๕ย^๕ว^๕อย่าง^๕ที่^๕สั^๕มา^๕ชิก^๕เดี^๕ย^๕ว^๕ สั^๕ว^๕น^๕มา^๕ก^๕ขอ^๕
ร็^๕อง^๕ ๖ เดี^๕ย^๕น^๕ กำ^๕ห^๕น^๕ค^๕ว^๕ัน^๕ เ^๕ว^๕เ^๕ก^๕ไ^๕น^๕ เอา^๕ใ^๕ว^๕เ^๕พ^๕ค^๕กัน^๕ที่^๕ห^๕ด^๕ง^๕

หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวว่ เข้าใจว่ ๒ สัณั้ทั้ง^๕ท^๕าง^๕
ฝ่ายรัฐบาลและทั้ง^๕ท^๕าง^๕ฝ่าย^๕สั^๕มา^๕ชิก^๕ ชั^๕อ^๕ที่^๕ต^๕าง^๕กัน^๕ คื^๕อ^๕ว^๕า^๕ท^๕าง^๕สั^๕มา^๕ชิก^๕ใ^๕

มี ๒ สัปดาห์ คือสามัญ ทางฝ่ายรัฐบาลให้มี ๒ สัปดาห์ คือวิสามัญอีก สัปดาห์หนึ่ง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าอย่างนั้น ขอให้ หลวงโกวิทฯ ถอน

หลวงโกวิททอภัยวงศ์ กล่าวว่า ขอลอน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เหลือ ๒ ปัญหา จะเอา อย่างรัฐบาลหรืออย่างสมาชิก ส่วนผู้ใดเห็นอย่างไรรัฐบาลลงเบยขาว อย่างที่สมาชิกเสนอลงเบยเขียว คือเบยนางน

เดชาธิการสภาฯ อ่านรายชื่อสมาชิกตามตัวอักษร เพื่อตั้งคณะ

เดชาธิการสภาฯ อ่านรายชื่อ นายไต้ ปาณิกบุตร, นายทอง ตphanกรม, นายถัด รัตนพันธ์, นายแทน วิเศษสมบัติ, นายเทียม ศรีพิสิฐ, นายเทียม นันทะแพทย์, ขอให้เป็นกรรมธิการ ตรวจ คณะนั้นได้ยง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เบยขาว ๘๖ เดียง เบย น้าเงิน ๕๕ เดียง เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลเสนออีกที ถึงกำหนดวันที่ จะประชุม

นายกรัฐมนตรื กล่าวว่า สำหรับประชุมสามัญวันที่ ๑๕ ธันวาคม จนถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม รวม ๘๐ วัน แล้วก็ตามวิสามัญแจ้งไว้ว่าจะ เริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า พ.ศ. เดียวกันหรือ

นายกรัฐมนตรื กล่าวว่า พ.ศ. เดียวกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ - กล่าววา... เท่าที่รัฐบาลแถลงว่าสมัยประชุมสามัญจะเริ่มจากวันที่ ๓๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ ถึงวันที่ ๓๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ แล้วใน พ.ศ. เดียวกันนั้นเอง คิดว่า จะมีการประชุมวิสามัญภายในเดือนสิงหาคม

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าววา... คิดว่า หรือว่าจะมี

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา... จะมี

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าววา... ความเข้าใจว่า ตกคงจะมีวิสามัญแต่จะมีภายในเดือนสิงหาคม

นายกรัฐมนตรีก่อกล่าววา... สามัญบนแล้ว หนึ่งแต่ก็ไปวิสามัญแต่ก็สามัญอีกที

ขุนเสนาบดีผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา... เมื่อทราบเช่นนี้แล้ว ขอทราบเวียนต่อไปอีกว่า สมัยนั้นจะส่งวาระตรงเมื่อไร อยากจะทราบได้บ้างเหมือนกัน

นายกรัฐมนตรีก่อกล่าววา... ขอให้หลวงประดิษฐฯ แถลง หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าววา... ที่จะให้ข้าพเจ้าชี้แจง ขอชี้แจงได้ ในส่วนที่เกี่ยวกับงานที่รัฐบาลได้มอบให้ทำ คือว่ายังมีพระราชบัญญัติเทศบาลที่จะต้องนำมาเสนอในสภานี้ และอาจจะมีพระราชบัญญัติอื่น ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ อีก ส่วนกำหนดนั้น ข้าพเจ้าก็เหลือ

นิสัยเหมือนกัน เพราะเหตุว่าต้องสู้กันแต่สภา ฯ นี้จะมีการประชุมกันสำเร็จได้เมื่อใด

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ในการประชุมคราวหน้าเท่าที่ทางกรมเดชาธิการ สภา ฯ ได้รับระเบียบวาระต่าง ๆ ไว้จะได้รายงานให้ที่ประชุมนี้ทราบ ว่าเรามีอะไรทำไร แต่จะเป็นทางที่ให้เราพิจารณากันได้ ว่าเราจะประชุมกันสักเท่าไรจะหมด แล้วเชื่อว่ารัฐบาลคงเสนอได้เป็นเดา ๆ ว่าจะทำอะไรบ้าง

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครบุรี กล่าวว่่า การกำหนดวันประชุม ของรัฐบาลเท่าที่ได้เสนอดีก่อนนี้ บอกว่าวันจันทร์ วันพุธ วันพฤหัสบดี วันเสาร์ ข้าพเจ้าได้ฟังตามเสียงสมาชิกบางท่าน รู้สึกว่าคิดขัดมาก ที่จะมีการประชุมในวันเหล่านี้

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า เขาไว้ก่อน เขาตามระเบียบวาระต่อไป ญัตติของนายกิมเส็ง

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่่า ขอเสนออนุญัตติด่วน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่่า เขาไว้ก่อน

นายสร้อย ฤดีปาบ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่่า มีสมาชิกเสนออนุญัตติด่วน มีผู้รับรองพร้อมแล้ว ขอให้ประธานสภา ฯ สั่ง

นายกิมเต็ง ดินซุเส็ก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวถึง
 โรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย เช่น โรงสีไฟ ใช้กรรมกรสำหรับ
 ขนข้าวเปลือกข้าวสารขึ้นตงเรือ โดยมากเป็นชนต่างชาติทั้งสิ้น ยิ่ง
 โรงงานอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงทำไม้ขีดไฟด้วยเตา กรรมกร
 ที่เป็นคนไทยเกือบไม่มีเลย เป็นกรรมกรและเด็กต่างชาติแทบทั้งหมด
 เป็นต้น โรงงานอุตสาหกรรมที่มาจากในเมืองไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ก็เป็นการมาหาประโยชน์จากชนชาติไทย จึงน่าจะเป็นหน้าที่ของรัฐบาล
 จะถึงคราวทำสัญญาจ้างเงินขึ้นใจ ให้ใช้หัวหน้างานและกรรมกรเป็นคน
 คนไทยตามจำนวนเปอร์เซ็นต์ของโรงงานทั้งสิ้น แต่ด้วยประเภทของ
 โรงงานเท่าที่รัฐบาลจักเห็นสมควร หากมีหัวหน้างานและกรรมกรไทย
 ได้เข้าทำงานในโรงอุตสาหกรรมนั้นแล้ว จักมีประโยชน์ ๑) ลด
 จำนวนคนว่างงานได้น้อยลง และเท่าที่มีอุตสาหกรรมคนงานให้รัฐบาล
 ของคน และมีอาชีพประจำคน ๒) จักได้มีความรู้ความชำนาญ
 และมีความคิดในกิจการที่ตนได้กระทำนั้น ๓) โรงงานอุตสาหกรรม
 บางประเภท หากมีคนไทยอยู่ด้วยจะได้เป็นช่องทางให้สะดวกในการ
 ดึงส่วนในตั้งระดับบางประการ เช่นมีของขายราคาถูกขึ้นอยู่ ซึ่งอาจจะ
 มีขึ้นได้ โดยปรากฏเรื่อยๆ และอาจบังเกิดการหันหน้า ซึ่งควร
 เจ้าของโรงงานจะเสียมาก คิดแบ่งเขาให้เสียแต่น้อย อาศัยเหตุนี้
 จึงขอให้สภาฯ ลงมติเฉพาะเหตุการว่า รัฐบาลควรมีสัญญากับ

เจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม เพื่ออุดหนุนหัวหน้ากรรมกรและกรรมกร
หรือไม่

นายกรัฐมนตรี้ กล่าวว่่า ขอให้ประธานอนุญาตให้หม่อมเจ้า
จวรรณแดง

ทำการแทนประธานสภาฯ หม่อมเจ้า

หม่อมเจ้าจวรรณไวทยากร จวรรณ ทรงกล่าวว่่า รัฐบา
ดขอให้ข้าพเจ้า^๕แจ้งระเบียบเกี่ยวกับคดี^๖ คือคำมที่ท่านสมาชิกได้
มาเป็นรูปคดีนั้น ยังไม่ชอบด้วยหลักการ เพราะว่่าเนื้อความที่
ได้มานั้น เกี่ยวกับทางฝ่ายบริหาร และในระเบียบวาระข้อ ๘ ก็เช่นเดียวกับ
เกี่ยวกับฝ่ายบริหาร^๗ สภาผู้แทนราษฎรเป็นอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ
เพราะฉะนั้นถ้าจะตั้งข้อความซึ่ง เป็นวัตถุประสงค์ของคดี^๘ ขึ้นเป็นร่าง
พระราชบัญญัติแล้วเสนอให้สภาพิจารณา ย่อมทำได้ถูกต้องกับหลักการ
ของรัฐธรรมนูญ เพราะสภาเป็นอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ และในการ
เสนอร่างพระราชบัญญัติ^๙เป็นการใช้อำนาจนิติบัญญัติ^{๑๐} ดังนั้น
อำนาจทางฝ่ายบริหารมีว่่า มีอำนาจควบคุมราชการ อำนาจควบคุม
นั้นหมายความว่าอย่างไร การควบคุมนั้นคือ ไม่ใช่ว่่าสมาชิกเข้าเกี่ยว
ข้องผู้กมต์รัฐบาลในการบริหาร ในการดำเนินการบริหาร เพราะว่่า
การบริหารนั้น บริหารอะไร ที่จริงบริหารกฎหมาย คือปฏิบัติ
ตามกฎหมาย ถ้ารัฐบาลไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือ ปฏิบัติ

บกพร่องอย่างไรแต่ดี สามีก็ยอมเส่นอญัตติไม่ได้วางใจ และนี่แหละ
 วิชาที่จะควบคุม วิชาเส่นอญัตติหรือท่านสามีก็จะควบคุมราชการ
 ฝ่ายบริหาร ก็คืออาศัยวิชาที่กระทำตามรัฐบาล ที่จะดำเนินการ
 อย่างเป็นต้น ถ้าไม่เป็นที่พอใจแล้วก็แปลว่า เส่นอญัตติไม่
 ใจวางใจ นี่แหละเป็นระเบียบที่ขอบด้วยหลักการ คือจะเปรียบ
 ความหมาย ก็หมายความว่าอย่างรัฐหรือแผ่นดิน ท่านอาจารย์ท่าน
 ก็ได้เปรียบกับเรือชนิดหนึ่ง คือรัฐนาวา ฝ่ายรัฐบาลก็คือกัปตัน
 ผู้มีหน้าที่เดินเรือ ท่านสามีก็ได้ตั้งกัปตันมาเดินเรือ แต่ทั้งที่
 ควบคุมก็คอยดูว่า กัปตันเดินเรือไปในนวิสัยหรือไม่ว่าเห็นว่ามี
 เรียบร้อยก็เปลี่ยนตัวเสียได้ แต่ในระหว่างที่กัปตันเดินเรืออยู่นั้น ไม่ใช่
 ว่าสามีจะไปบอก ว่า ต้องทำอย่างนั้น ต้องเดินทางนั้น ต้องหมุน
 หางเสืออย่างนั้น นั่นเป็นการไปเกี่ยวข้องหรือแทรกแซงในกิจอันเป็นของฝ่าย
 รัฐบาลแต่ว่าตามรัฐธรรมนูญมอบอำนาจให้แก่สามีก็ตามกัปตันได้ ว่า
 จะเดินทางไหน ทางนั้นไม่มีแกมมีหินใต้โคกรก หรืออะไรเช่นนั้น ย่อมตั้ง
 กระทำตามได้ แต่ถ้ากัปตันแข็งไม่เป็นที่พอใจ ก็มีสิทธิและอำนาจ
 ต่อไปที่จะเส่นอญัตติไม่ได้วางใจ ถ้าอย่างนั้น ญัตติที่สามีจะเส่นอ
 ในสภาฯ เกี่ยวด้วยอะไรก็เกี่ยวกับกิจการ เพราะเกี่ยวข้องกกิจการของ
 สภาฯ และทำไมถึงว่าเส่นอญัตติในการบริหารไม่ได้ อย่างที่ข้าพเจ้า
 อธิบาย เพราะว่าญัตตินั้น ถ้าสภาฯ ได้ลงมติรับรองแล้ว เป็น

มติของสภา ฯ ก็ควรจะมีมติ และอันที่จริง ตามกฎหมายไม่ผูกมัด
 รัฐบาลจะทำหรือไม่ทำ ญัตติอันนี้ไม่ผูกมัด รัฐบาลตามกฎหมาย
 เป็นแต่เพียงว่าสมาชิกอาจจะมีมติไม่ไว้วางใจได้ แต่ว่ามีมอร์ติออบ
 ดิเกชัน (Moral obligation) มีหน้าที่ทางธรรม คำมั่นที่รัฐบาลจะต้อง
 ปฏิบัติตามมติของสภา ฯ นี้ เรื่องเช่นนี้ในการที่จะควบคุมข้าราชการ
 ฝ่ายบริหาร จึงใช้วิธีญัตติไม่สะดวก นี้แหละข้าพเจ้าจึงขอเสนอว่า
 ระเบียบวาระที่ ๗ และที่ ๘ ที่ตั้งมาเป็นญัตตินี้ยังไม่ชอบ ด้วยเหตุการ
 ถ้าท่านสมาชิกอยากจะเสนอเพื่อความอย่างไร ควรจะร่างขึ้นพระราช
 บัญญัติซึ่งท่านสมาชิกมีสิทธิที่จะเสนอต่อสภา ฯ ได้ โดยใช้อำนาจ
 นี้บัญญัติ หรือว่าถ้าจะควบคุมทางด้านเนกาติฟของฝ่ายบริหาร ก็ตั้ง
 เป็นกระทู้ถามและมีคำชี้แจง คำตอบของรัฐบาลไม่เป็นที่พอใจ ก็อาจจะ
 ชักถามและในที่สุดจะเสนอญัตติไม่ไว้วางใจก็ย่อมทำได้

นายกิมเส็ง สิ้นซุ่เสก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่
 ความจริงเรื่องนี้ ก่อนอื่นทั้งหมดข้าพเจ้าได้ คิดที่จะแก้ไขในเรื่อง
 เหล่านี้ต่อสภา ฯ โดยตรงแล้วต่อไปได้หารือกับรัฐบาล เรื่องนี้ขอ
 ให้คิดพิจารณาแก้ไขเป็นพระราชบัญญัติ แล้วก็ส่งทางรัฐบาล เมื่อทาง
 รัฐบาลมิได้ คิดแก้ไขอย่างไรแล้ว ก็ให้นายกรับรอง แล้วเสนอต่อ
 สภา ฯ แต่ว่าเรื่องนี้จะให้เป็นที่พอใจเท่านั้น เมื่อรัฐบาลรับเอาไป
 จะคิดพยายามแก้ไข ข้าพเจ้าก็ขอถอน

นายกรัฐมนตรี กล่าวหา เรื่องรัฐบาลจะรับเอาไปพิจารณา
 ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวหา ในข้อ ๘ ของถ้อยหรือไม่
 ทดลองประดิษฐ์นวัตกรรม กล่าวหา ข้าราชการจะให้ท่านสมาชิก
 เข้าใจเสีย เพราะเรื่องเกี่ยวกับแบบ ความจริงไม่ได้เกี่ยวกับเรื่อง
 เนื่อความ ข้าราชการไม่ได้แสดงความคิดเห็นอะไรในเรื่องเนื่อความ คือ
 อยากจะขอแสดงว่า คำว่ายุติ พุทธกัณท์ๆ ก็คือเรื่องขอให้กระทำกา
 รอันใดอันหนึ่ง สมาชิกจะมีสิทธิร้องขอให้ทำการอันหนึ่งอย่างใด ก็คือ
 ร้องขอให้สภา ฯ ทำตามอำนาจของตนมีอยู่ สภา ฯ มีอำนาจอะไร
 บ้าง สภา ฯ มีอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจในการควบคุมรัฐบาล บัญญัติ
 จึงมีอยู่ว่าการเสนอยุติคดีนั้น จะต้องเสนอยุติในวงนันทัน ไม่ใช่
 สมาชิกมีสิทธิให้ความคิดเห็น สภาจะพิจารณา ต้องทำโดยวิธี
 กฎหมายก็ได้กล่าวแต่ รัฐบาลเป็นฝ่ายบริหารราชการแผ่นดิน คือให้
 ปฏิบัติตามกฎหมาย เหตุฉะนั้นจำเป็นต้องมีกฎหมาย เช่นเรื่องที่ต้องทำ
 เป็นรูปพระราชบัญญัติ ยุติคดีนี้รัฐบาลไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม เช่น
 อย่างว่า ใจใจหรือไม่ใจใจ ไม่ใช่ผูกมัดรัฐบาลเลย ผู้ผูกมัดพวกเราที่
 อยู่ในที่นั่งต่างหาก มีอยู่ ๒ วิธีด้วยกัน คือวิธีตรง ซึ่งเป็นร่างพระราช
 บัญญัติที่เด็ดขาด อีกวิธีหนึ่งเป็นทางอ้อม คือเป็นรูปกระทู้ถามตามธรรมเนียม
 เมื่อได้ถามรัฐบาล รัฐบาลได้แสดงไปแล้ว ถ้าหากว่าท่านไม่พอใจสิทธิ
 ของท่านมีแล้ว มีการเสนอยุติคดี ยุติคดีอะไร ก็คือยุติใจใจและไม่ใจใจ

ซึ่งอยู่ในอำนาจสภา ฯ นั้น ซึ่งถ้าท่านเสนอญัตติว่าไม่ไว้วางใจ และ
 รัฐบาลก็ต้องออก ความประสงค์ของท่านก็สำเร็จอีก รัฐบาลใหม่ก็
 เกิดขึ้น เมื่อรัฐบาลใหม่เกิดขึ้น รัฐบาลใหม่ก็ต้องพิจารณาว่ารัฐบาลที่
 ออกไปนั้นเป็นเพราะอะไร เป็นเพราะเป็นการตั้งกระทู้ถามอยากจะให้
 ทำการอันใดอันหนึ่งเป็นต้น ในการนั้นรัฐบาลต้องเอาใจใส่ด้วย
 เพื่อเราจะได้รับความไว้วางใจ มีอยู่ ๒ วิธีทางตรง โดยทางนี้บัญญัติ
 วิธีทางอ้อม คือว่าตั้งเป็นกระทู้ถาม แล้วตั้งถามก็บัญญัติไม่ไว้วางใจและ
 ไว้วางใจเท่านั้น ทพคุณเพราะเกี่ยวแก่แบบเท่านั้น ไม่ใช่ว่าจะไม่เห็นด้วย
 เสียเลย ในเรื่องความประสงค์ด้วยแล้ว อยากจะให้สภา ฯ เราถือเป็น
 ระเบียบเสีย สำหรับจะเป็นบรรทัดฐานต่อไปในภายหน้า

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี กล่าวว่
 ข้าพเจ้าเห็นว่าสมาชิกมีสิทธิที่จะเสนอเป็นญัตติได้ แต่เมื่อสภา ฯ ได้
 วินิจฉัยอย่างไรแล้ว ก็ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาร่างเป็นรูปพระราช
 บัญญัติขึ้น แล้วนำเสนอสภา ฯ ต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอต่อ
 สภา ฯ ให้พิจารณาญัตติของข้าพเจ้าต่อไป ข้าพเจ้าไม่ยอมถอน

ขุนสุคนธ์วิเศษอักษร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่
 ข้าพเจ้าไม่คิดใจในการอภิปรายเรื่องนี้ แต่เมื่อเรื่องที่จะต้องรอฟันใน
 กำหนดสมัยประชุมที่เราตกลงไปแต่เพียงว่า เรากำหนดให้มีการประชุม
 สามัญประจำหน้า ๓ ครั้ง แต่ว่าในเรื่องอันประชุมนั้น รัฐบาลเป็น

เพียงได้กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งเป็นการผิดรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๘
เพราะฉะนั้นจึงให้ลงมติรับรองเสียก่อน

ขุนพิเคราะห์คดี ขุนเสนาบดี รับรอง

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา ก่อนที่จะได้ตั้งปัญหา
ในเรื่องสมัยประชุมนั้น รัฐบาลก็ได้อธิบายแล้ว ว่าจะกำหนดเวลาสมัย
แค่ไหน เพราะฉะนั้นเท่าที่ได้ลงมติไปแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าสมัยนั้น
ไม่น่าจะเป็นปัญหาอะไรเลย ปัญหาที่จะปรึกษาต่อไป ก็คือเพียง
แต่ว่าญัตติควรจะเป็นรูปใด กระจุกถามควรจะเป็นรูปใดขอให้พิจารณา
กันถึงข้อนี้

นายสรวย ญัตติปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา กล่าววา กษ
กำหนดสมัยประชุมเป็นหน้าที่ของรัฐบาล ไม่ใช่รัฐบาลขอให้ที่ประชุม
กำหนดวันประชุม ตามมาตรา ๒๘ ไม่ใช่รัฐบาลขอให้ที่ประชุมกำหนด

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
กล่าววา ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างเดียวกับที่สมาชิกเสนอมาในเรื่องรัฐธรรมนูญ
แต่ในเรื่องข้อเท็จจริงนั้น เข้าใจว่าตกไปแล้ว โดยความยินยอมของ
ประชุมเอง คือที่รัฐบาลเสนอมาน่าวันที่ ๑๕ ธันวาคม ถึง ๑๕ มีนาคม
เราไม่ได้ค้าน และได้ลงมติตกไปแล้ว ตรงตามข้อกฎหมาย และ
ตามข้อเท็จจริงเช่นเป็นการชอบแล้ว

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าววา ขอให้พิจารณากันในเรื่อง
อะไรเป็นญัตติ และอะไร เป็นเรื่องกระจุกถามต่อไป

พ.ต. หดองวรรณสิทธิ์พิชัย กล่าวว่ามีคนที่เป็นเวทาส์สมควรแล้ว และเป็นวันมาฆบูชา ข้าพเจ้าเข้าใจว่า สมาชิกส่วนมากคงจะไปนมัสการ มีผู้รับรอง

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง กล่าวว่ามีคนที่จะเสนอญัตติค่อนข้างน้อย

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีอีกคนเดียวเท่านั้น คุณหดองวรรณสิทธิ์ ฯ จะถอนหรือไม่

หดองวรรณสิทธิ์ ฯ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูลนคร กล่าวว่ามีไม่ยอมถอน ขอให้สภา ฯ พิจารณาต่อไปตามญัตติของข้าพเจ้า เพราะเหตุว่า ท่านประธานได้บรรจุไว้ในระเบียบวาระแล้ว เมื่อท่านประธานเห็นว่าไม่ถูกต้อง จะไปเอาใส่ไว้ในระเบียบวาระทำไมกัน

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่ามีคนจะขออธิบายเพิ่มเติม ข้าพเจ้าได้พยายามหนักหนาที่จะเปลี่ยนญัตติเป็นกระทู้ถาม จึงกับได้เชิญมา สมาชิกบางท่านยังยืนยันว่าขอให้เป็นญัตติ แต่ข้าพเจ้าจะไปตัดสิทธิ์ได้อย่างไร ความจริงมีอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้น เมื่อเข้ามาในสภา ฯ เช่นนี้ เมื่อมีปัญหา ท่านที่ปรึกษาได้อธิบายมาแล้ว ข้าพเจ้าก็ชักใจได้ว่าต่อไปเราจะเรียบร้อยขึ้น แต่เมื่อท่านยังเห็นว่าควรจะขอความเห็นที่ประชุม ข้าพเจ้าก็จะขอให้งด

หดองวรรณสิทธิ์ ฯ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูลนคร กล่าวว่ามีคนเห็นว่าเป็นการตัดสิทธิ์ของสมาชิก ในการที่จะเสนอ เรื่องนี้เป็น

เรื่องเสนอนิติคดี ดังกระทู้ถามไปแล้วมีอะไร รัฐบาลตอบแล้ว ก็ไม่ได้
อะไรกลับมา ใครจะไปแสดงว่าไม่ไว้วางใจรัฐบาล สมาชิกประเภทที่
มีก็น้อย สมาชิกประเภทที่ ๓ มีก็น้อย ต่างคนต่างอยู่ เช่น
จะรวมกันได้อย่างไร จะรวมกันไม่ได้เป็นอันขาด แม้จะพูดขึ้นก็ไร่น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะให้ไว้วาง

หอดวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวว่าเป็นพระราชบัญญัติ
คือเรื่องเกี่ยวแก่แบบเท่านั้น หมายความว่าทางตรงแทนที่จะเป็นนิติ
เราทำเป็นพระราชบัญญัติเพื่อจะมีกับรัฐบาลได้จริง ๆ เพียงแต่นิติแล้ว
ทำอะไรไม่ได้เลย รัฐบาลจะไปปฏิบัติตามนิติได้อย่างไร และนอก
จากนั้นจะเสียประเพณี (Precedence) แทนที่เราจะออกพระราชบัญญัติ
ตามทางการ เราย่างไปก็ได้ ที่ว่าไม่ใช่ศักดิ์สิทธิ์ เพียงแต่เปลี่ยนรูปการ
ให้ถูกต้องตามแบบ

หอดวงวนิตปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าว
ตามที่จะทำอย่างคุณหอดวงประดิษฐ์ฯ ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ มีสิทธิที่จะ
ลงมติอย่างใดอย่างหนึ่งได้ ลงมติไปแล้ว ก็ให้กรรมาธิการไปร่าง ทำไม
จะให้สมาชิกร่างมาด้วยเล่า สมาชิกทั้งหลายอาจจะร่างพระราชบัญญัติ
ไม่เป็นก็ได้ กรมร่างกฎหมายก็มี ก็ส่งไปให้ กรมร่างกฎหมายก็ได้
เมื่อสภาฯ ตกกลงไปอย่างไรแล้ว ไม่จำเป็นต้องร่างมาเสนอสภาฯ เลย
สภาฯ มีหน้าที่วินิจฉัยว่าควรจะทำอย่างไร เมื่อตกลงกันอย่างไรแล้ว

คำสั่งไปให้รัฐบาลหรือกรมร่างกฎหมาย ร่างเป็นคำกฎหมายขึ้นมาแล้ว
เสนอสภาฯ แล้วสภาฯ ก็โหวตตามอย่างนั้น ถูกต้องหรือไม่ โหวตให้
เป็นกฎหมายต่อไปได้หรือไม่ ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะจำเป็นที่จะร่างเป็น
พระราชบัญญัติขึ้นมาทุกเรื่องทุกอย่างไปเลย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เราจะโหวตละ ท่านผู้ใดเห็น
ว่ายังสมควรมีญัตติเห็ดอมตำเข้าไปในฝ่ายบริหารได้อย่างตัวอย่างนี้...

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า
สภาฯ มีปัญหาที่ผิดด้วยระบอบ ข้าพเจ้าเห็นว่าเห็ดอมตำไปได้ จะเสีย
ระบอบหมด

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า แล้วแต่สมาชิกจะลงมติ

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า
ผิดทางทีเดียว ระบอบประชาธิปไตยไม่มีแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า รัฐบาลออกไปเอง

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า
มิต้องแก้ รัฐธรรมนูญกันหรืออย่างนั้น

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าภารกิจจะ
เห็ดอมตำเข้าไปในการบริหาร ควรจะเสนอเป็นญัตติได้ หรือท่านผู้ใด
เห็นว่าควรจะเป็นอย่างที่ดีจงประดิษฐ์ฯ และที่ท่านที่ปรึกษาทรงอธิบาย
ไปโปรดลงมติ

๑๑๒๘

สมาชิกส่วนมากเห็นพ้องกันว่า การที่จะเหต้อม้าเข้าไปในกระ
บริหาร จะเสนอเป็นญัตติไม่ได้

เปิดประชุมเวลา ๒๐.๕๐ นาฬิกา

เนตร์ พูนวิวัฒน์
ขุนประเจตตรุณพันธ์
พระพิไลยสุนทรการ
มงคล รัตนวิจิตร
ร.ต. ถัด รัตนพันธ์
ตรวจแล้ว ๓๕/๓๒/๗๐

นายปพาฬ บุญ—หลง
นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร
บุญช่วย สุนทรมัต
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ศิริ อินทร
สนั่น ประวาทะนาวิณ
จับใจ พาหุรักษ์
ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยาเทพหัสดิน
แทนประธาน ฯ

หลวงคหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร